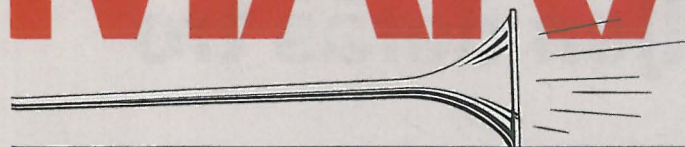

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Tid för uppbrott!

Familjen Vidén åter till Dominikanska Republiken sid 16-17

UR INNEHÅLLET

UTBLICK	3
<i>"Kanonisk rätt" i OSS</i>	
PREDIKAN	4
<i>Noas och Lots tid i repris</i>	
GRANSKNING	8
<i>Bibeln med eller utan de apokryfiska böckerna</i>	
VÄGVISARE	15
<i>Guds frälsningsplan</i>	
REPORTAGE	16
<i>Dominikanska Republiken Som att komma hem!</i>	
BIBELSTUDIUM	18
<i>Framtiden i rätt perspektiv</i>	

Tidningen MARANATA!**ANSVARIG UTGIVARE**

Stina Fridolfsson
stina.fridolfsson@maranata.st

REDAKTION

Ulla Näsholm
ulla.nasholm@maranata.st

Mikael Eliasson
mikael.eliasson@maranata.st

Berno Vidén
berno.viden@maranata.st

OMSLAGSBILD
Thommy Jacobsson

ADRESS

Bällstavägen 100
Box 201 34
161 02 Bromma
Telefon: 08-98 56 83
Telefax: 08-98 21 39

INTERNET

Hemsida: www.maranata.st
E-mail: info@maranata.st

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5, Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

TRYCK

BMC Tryck & Förlag
Bromma 2000

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA utges 6 ggr/år av Maranataförsamlingen i Stockholm.

©Maranata!

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

Efterföljen deras tro

Tidningen Maranata, som här presenterar sitt första nummer, är en direkt arvtagare till tidningen Midnattsropet. Efter fyrtio årgångars utgivning av Arne Imsen och Maranataförsamlingen avslutades den vid millennieskiftet.

"Tänken på edra lärare, som hava talat Guds ord till eder; sen huru de slutade sin levnad, och efterföljen deras tro." (Hebr. 13:7)

Så skrev Hebréerbrevets apostel för att om möjligt rädda de omvända judarna från att åter assimileras av de judiska traditionerna.

"Sen huru de slutade sin levnad..."

Två kapitel tidigare, i Hebréerbrevet 11, hade han räknat upp en rad troshjältar, som i många avseenden fick sluta sina liv i smälek och förnedring.

Jesus Kristus själv, vår störste lärare, fick avsluta jordelivet som dödsdömd missdådare, upphängd naken på ett kors. Varför skriver aposteln och vill påminna om hur de slutade sin levnad?

Det finns många av kristenhetens företrädare som fått framträdande positioner och hedersomnämningar i världen. Somliga av dem började som förföljda väckelsepredikanter, men byggde så småningom upp anseende samfund. Från bespottelse till ära.

I samfundsorganen kan vi se hur de utvecklats. Budskapet har förändrats från att vara väckande, varnande; från att inspirera till att leva avskild från världen och göra sig redo inför Jesu snara tillkommelse, till att bli ett samhällstillvänt reformprogram.

"Se till att du gör allt efter den mönsterbild, som har blivit dig visad på berget." (Hebr. 8:5)

Hebréerbrevets apostel påminner om dem som höll fast vid mönsterbilden, det budskap de blivit ålagda att predika. Dem som förblev trogna den himmelska synen, fastän det kostade allt man kan njuta av materiell trygghet och glädje i världen. De anpassade sig inte för att vinna kortsiktiga förmåner i tiden.

De hade fått en vision, en mönsterbild som de inte hade rätt att vika av ifrån.

Tidningen Midnattsropets grundare och ansvarige utgivare, som också var föreståndare för Maranataförsamlingen i Stockholm under 36 år, fram till sin hemförlovnings 1999, höll troget fast vid den vision och det budskap han fått i uppgift att kämpa för.

Maranataförsamlingen avslutade utgivningen av Midnattsropet för att inte fastna i juridiska diskussioner, eftersom utgivningsbeviset stod i Arne Imsens namn. Men budskapet som den tidningen ständigt förmedlade, får inte tystna. Därför fortsätter Maranataförsamlingen i Stockholm med utgivning av tidningen Maranata.

Maranatabudskapet gäller främlingskapet i tiden, utanför alla världens läger. Det gäller att stå fri och redo till uppbrott inför Jesu snara tillkommelse. En sådan förkunnelse måste leda till ställningstaganden, som många gånger innebär konfrontation, när kristna församlingar influeras av partipolitik, ekumenik, statliga subventioner, kulturaktiviteter, underhållning och artisteri. Katoliceringsprocessen har gått så långt, att vi ständigt måste ta upp kampen mot detta avgudereri. För att inte nämna samfundsväsendet!

Denna förkunnelse renderar inga medaljer, hedersomnämningar och vackra nekrologer från dem som kämpar för positioner i samhället. Men den har väglett och vägleder många sanna sökare till ett rätt perspektiv på tiden och evigheten. En kompass som leder hem.

Vi tackar Gud för dem som troget predikat allt Guds rådslut till frälsning. Vi ser hur de slutade sin levnad, och vill efterfölja deras tro.

Att fortsätta på den vägen är tidningen Maranatas existensberättigande. ■

Text:
Stina Fridolfsson

"Kanonisk rätt" i OSS

"In i det rum där sekteristerna var församlade trängde sig prästerna, bärande på tunga järnkors och andra tillhyggen. Strax började den blodiga misshandeln"....

När skedde detta? Någon gång under medeltiden? Nej, det skedde i Tblisi i Georgien hösten 1999. Det väckte också upprörda känslor världen över när Jehovas Vittnen på detta vis överfölls av en fanatisk falang inom - eller utom - den ortodoxa kyrkan i Georgien. Flera av "Vittnena" måste snabbt föras till sjukhus för akut behandling. De ortodoxa härjade vilt i deras lokal och kastade ut alla skrifter de fann genom fönstren, om det så var Biblar och Nya Testamenten.

Det är också Jehovas Vittnen, och en karismatisk, kristen församling i Ryssland, som har framfört sådana klagomål mot den år 1997 antagna lagen "om samvetsfrihet och religiösa sammanslutningar", att ryska Federationens författningsdomstol fattade beslut om att ändra praxis, och flyttade fram tiden för registrering av religiösa organisationer.

Det skulle annars vara sista datum den 31 december att låta registrera en religiös organisation, men nu har det datumet ändrats. Det ser dock inte helt klart ut än med den saken, enligt ryska dagstidningar.

"Nezavisimaja Gazeta" från 12/1 skriver om detta:

-I samband med att tiden löpt ut 31/12 1999 för perioden för omregistrering av religiösa sammanslutningar, som stadgas i den federala lagen (som ovan -H.L.) så lät vice justitie-minister Jevgenij Sidorenko meddela, att inga som helst hinder kommer att uppstå för deras verksamhet som inte har hunnit omregistrera.

-Enligt "Evangelie-info", som återoppar uppgifter från ministeriet, så gick bara hälften av de 16850 religiösa organisationer som verkar i Ryssland igenom proceduren för omregistrering. Chefen för Avdelningen för registrering av religiösa organisationer, som sorterar under justitieministeriet, Aleksander Kudrjavtsev, sade, att ändringsprojektet för lagen om samvetsfrihet, vilket förlänger tidsperioden för omregistrering med ett år, utarbetades av justitieministeriet och godkändes av Ryska Federationens regering redan i september.

-Det skulle godkännas också av Stats-Duman's råd, eftersom det var uppfört på dagordningen för dess arbetsplenum, men ledamöterna "hann inte granska". Nu återstår alltså ännu Duman's granskning, vid nästa sammankomst, och den kommer inte att äga rum

tidigare än i mars månad.

-Innan detta datum kommer emellertid justitieministeriet inte att vidtaga några som helst "diskriminerande åtgärder"

Så långt den artikeln i tidningen "Nezavisimaja Gazeta".

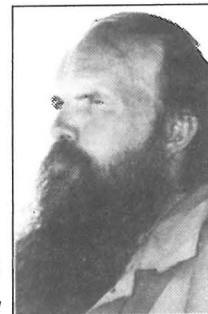
Renässansen för ortodoxin fick också ett uttryck i samband med högtidligheten i det heliga landet, under jul- och nyårsveckorna. Den ortodoxa julen firas den 7:e januari enligt vår kalender. Då var alla de ortodoxa kyrkorna i världen, genom sina representanter, samlade i Betlehem. De antog där ett särskilt, högtidligt brev, skrivet på grekiska, som finns översatt till ryska i samma tidning som den tidigare artikeln jag har citerat. Brevet består av tolv olika delar, och den tionde delen lyder som så:

-Genomträngda av en hög känsla för vårt pastorala ansvar inför vår hjord, vill vi uttala vår förkastelsedom över tillvägagångssättet hos vissa andra lärores bekännelser och grupper som bedriver proselytism i de områden där Kristi Ortodoxa Kyrka under århundradenas gång har fullgjort sin herdetjänst.

-Om de inte tar i beaktande den existerande kyrkokanoniska strukturen, principer för kristen moral och elementär etik på en sant kristen nivå av respekt och förståelse, då kommer följderna att bli otrevliga i följd av de problem som uppstår under det nya årtusendet mellan just dessa kristna. Vi när det hoppet att dessa kyrkor och grupper kommer att respektera den kanoniska rätten, friheten och sanningen hos var och en av de ortodoxa kyrkorna

Här är det klart att man kan ta ett och annat i beaktande.

OBS! Strax innan tidningens pressläggning får vi veta att duman har tagit beslutet att flytta fram tidsgränsen för omregistrering av religiösa sammanslutningar till slutet av innevarande år. Efter 31 december år 2000 kan de religiösa organisationer, som inte har lyckats genomföra omregistrering bli likviderade genom domstols beslut. Återkommer med kommentarer. ■

Text:
Hans Lindelöw

Tidningen Maranatas signum

Vi vill här återge det ARNE IMSEN kämpande fram och presenterade som kännetecken för Midnattsropet och som också är tidningen Maranatas signum:

"Den är fri och oberoende i sitt uppdrag, eftersom den inte är födkrok för någon yrkeskategori med krav på marknadsmässiga löner och förmåner.

Tidningen skapas helt ideellt av amatörer; av maranatavitnena, som fascinerats av hoppets budskap

och passionerat alltid ropar ut evangeliet om detta levande hoppets fullbordan: Jesu tillkommelse. Det budskapet är otidsenligt och kan inte säljas för att bereda någon materiell vinning åt någon. Det är en del av den kristna församlingens tidlösa uppdrag och ska möjliggöras genom ett nytestamentligt offerliv.

Tidningen Midnattsropet (läs MARANATA!) delas ut fritt. Den finansieras emellertid på nytestamentligt vis genom offer, med avsikten att väcka och vinna människor för Gud, och är ett konkret uttryck för tro verksam genom kärlek."

Vi måste vara medvetna om hur vi, var och en särskild och gemensamt påverkas av tidsandan. Om de kristna som levde för femtio eller sjuttiofem år sedan skulle träffa oss nu, så skulle de säga att du kan inte vara kristen, för du är alldeles för världslig. Jag ser det på dina kläder. Man kan inte vara en kristen kvinna och gå i manskläder. Du måste visa respekt för ditt kön. Du saboterar skapelsens egen ordning! Så skulle de ha sagt.

Självklart ligger det något i detta. Nu har utvecklingen gått vidare. Sådana detaljer tar få upp idag. Man talar inte så mycket om klädsel och smycken och inte

"Det är märkligt vad bara några få ord uttalade av Jesus kan säga mycket. Vad är det han beskriver? Det är inte historia, det är ju vår tid, där alla dessa element finns samtidigt: det ockulta, det nyandliga, det spiritistiska, det materialistiska."

sedan om otukt inom och utanför äktenskapet.

Då det äktenskapliga samlivet behandlas som det gör i bibeln, så är det ganska klart att exempelvis homosexuella relationer fördöms entydigt. Vi kan aldrig komma bort ifrån det. Men det innebär självklart inte att vi har någon rätt att fördöma de homosexuella eller dem som bekänner sig vara det.

En gudomlig livsprincip

I bibeln finns inte det här psykologiserandet som är så vanligt i vår tid. Hela

Noas och Lots tid går i repris!

heller om lyx och sådana ting som var väldigt vanligt att ta upp förr.

Det som idag måste behandlas ligger på ett helt annat plan och är med avseende på sina konsekvenser mycket allvarligare och farligare.

När vi till exempel talar om homosexualiteten, så är det väldigt många som begränsar den till någon form av erotisk utlevelse, men det är faktiskt något långt mer. Därför är det så nödvändigt att tala om den. Inte därför att den erotiska lusten är oväsentlig i sammanhanget. Den är omskriven i bibeln och har varit föremål för undervisning i den kristna församlingen. Jag ska ta ett exempel som kanske verkar utmanande, men som i alla fall är nödvändigt att nämna.

När bibeln talar om den erotiska lusten så är den mycket restriktiv. Moderna människor uppfattar det som människofientligt. Bibeln talar ett väldigt skarpt språk på den här punkten. Om vi ska vara helt ärliga så är bruket av preventivmedel något som är utanför det som uppfattas som normalt för en kristen. Bibeln bedömer bruk av preventivmedel som en fråga om otukt.

När bibeln talar om otukt, så gör den det på ett helt annat sätt än vad vi gör. Den talar om otukt före äktenskapet,

Arne Imsen undervisar

Under Maranataförsamlingens bibelskola 1998 gav Arne Imsen utifrån Jesu undervisning i Lukas 17 en profetisk analys av vår tid. En mycket aktuell beskrivning av hur vi religiöst, kulturellt, politiskt och ekonomiskt upplever att "Människosonens dagar" brutit in.

bibeln går ut ifrån en mycket viktig proklamation: *I begynnelsen skapade Gud himmel och jord*. Det är utgångspunkten. Och så får vi se hur människan kommer till och hur relationerna mellan Gud Skaparen och människan upprättas; hur relationerna mellan äkta makar upprättas och sedan också kommande generationer.

Min strävan är inte att bära fram moderna idéer eller teser. Det finns gott om sådana, och det finns många skolor att hämta kunskap ifrån. Jag tänker gå till bibeln och hålla mig till den. Jag upplever personligen att alla de andra teserna är mer eller mindre framsprungna ur en ambition att ge intryck av humanism. Vi lär oss leva humanistiskt, tolerant och numera också jämlikt. Fritt ifrån diskriminering.

Innan människan trädde in i tiden så hade Gud vidtagit alla åtgärder för att hon skulle kunna leva och verka på jorden i överensstämmelse med skapelsens ordning: en gudomlig livsprincip. Den har han inte övergivit. Min uppgift som Ordets förkunnare blir då att kanske i strid med humanistiska, moderna principer och teser försöka presentera vad bibeln säger.

Humanismen har ett stort fel. Den är

egentligen ganska meningslös. Den kan inte åstadkomma det den ger sig ut för att vilja göra, den går nämligen ut ifrån människan och återvänder till människan. Det är ett hopplöst kretslopp att börja, fortsätta och sluta med människan.

Den kristna tron hävdar att den går ut ifrån Gud och återoppar gudomlig uppenbarelse. Den går till och med så långt att den hävdar en direkt och omedelbar uppenbarelse. Det är alltså inte bara en tradition, så att andra gjort upplevelser och erfarenheter som vi hört talas om.

Varje enskild kristen kommer att genom sina upplevelser få uppenbarelsen verifierad i sitt eget liv. Vilket i realiteten innebär att den här uppenbarelsen, den här undervisningen och läran går ut ifrån Gud och återvänder till Gud. Det här kommer att föranleda väldigt många motsägelser. Människor tycker nämligen att det finns intellektuella problem, det finns religiösa, moraliska och historiska problem. Det är ju typiskt, därför att människan som är skapare av dessa idéer är själv ett problem. Hon är ett problem för sig själv och skapar problem för andra. Saknar hon evighetsperspektivet så är hon i realiteten vilsegången, bortkommen från det liv som är av Gud. Hon saknar egentligen möjligheter att begripa. Hon kan intellektuellt fatta och förstå, men det räcker inte till. Hon måste få hjärtats förstånd, så att hjärtat förstår.

Här har vi åter det som rör uppenbarelsen. Om människan ska bygga upp ett livsmönster eller en livsstil, så saknar hon flera dimensioner. Vi vet ju alla att människan är påverkbar. Det kan inte förnekas att kyrkan har utfört ett enormt arbete. En del säger att vårt land har blivit avkristnat, vilket inte är sant. Svenska folket har aldrig varit kristet, och som folk betraktat kommer det säkerligen aldrig heller att bli kristet.

Det finns ingen kollektiv frälsning. Kyrkan går ut med sin förkunnelse och sina ceremonier och har en kyrklig verksamhet redan i samband med födelsen – dopet, och sedan också i slutet av människans liv. Det vill säga; kyrkan är verksam från vaggan till graven och erbjuder i olika situationer sina tjänster genom tjänstemän; utbildade teologer, diakoner och andra som påverkar människorna i deras vardag och högtid.

Personligen tycker jag att det är för-

färligt. Av den anledningen att mitt i denna iver och verksamhet så möter man tydliga tendenser till blasfemi. Nattvardsfirandet och dopet, exempelvis.

Jag säger detta med stort allvar, för det måste väl var och en begripa att det är inte bara omänskligt, det är förfärligt att bära människor som inte ens känner till sin egen existens till dopfunten för att skvätta några vattendroppar på deras huvuden. Sedan proklamerar man att de blivit upptagna i Guds församling eller införlivade med Guds rike.

Ingen kollektiv frälsning

Det finns mycket att säga om denna typ av kollektivanslutning. Det förkyrkligar, men det kristnar aldrig någon. Man blir inte kristen genom kyrkans vattendop. Sedan kommer konfirmationen, och den är ännu värre. Då ska konfirmanden bekräfta, konfirmera doplöftet. Och själv utifrån detta doplöfte bekänna sin kristna tro. Detta är blasfemi och även hyckleri.

Det är helt obegripligt att sådana riter har kunnat praktiseras under århundraden, utan att bildade biskopar, präster och teologer har övergivit denna hedniska lära. Övergivit den och sökt sig till Nya Testamentet, där det klart och tydligt sägs att var och en som tror och bliver döpt skall varda frälst.

Det finns ingen kollektiv frälsning; den är högst individuell. Och den är ett resultat av en personlig kallelse, omvändelse och överlåtelse. En personlig tro, ett personligt dop, ett personligt barnaskap och en personlig efterföljelse.

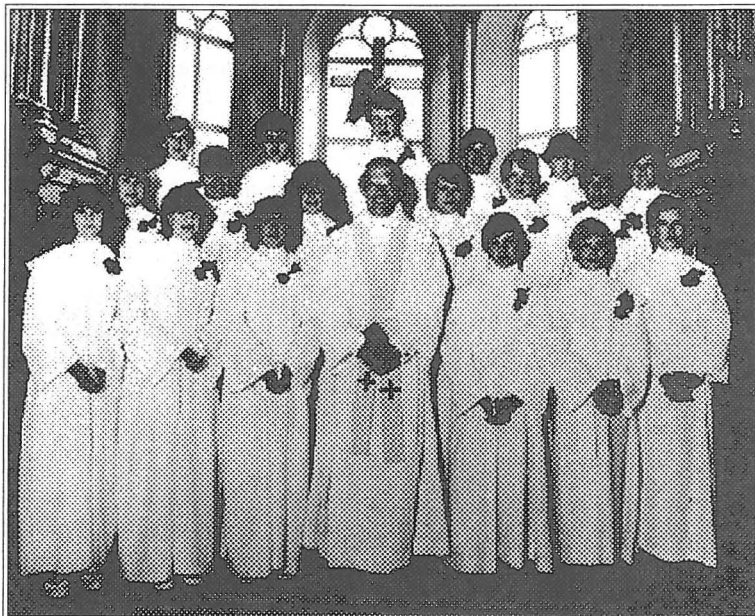
Svensson vet knappt någonting om vad kyrkan och prästerskapet gör och har gjort. Till exempel de barn och ungdomar som idag låter sig konfirmeras, vet ytterst litet om vad denna handling i realiteten innebär. Därför är den mycket farlig och tragisk.

I bibeln framställs det med allsköns tydlighet att kallelsen till Herrens bord är av en sådan karaktär att om den missbrukas så får den förfärliga konsekvenser för missbrukaren.

Vi kan aldrig komma ifrån detta. Jag förstår mig inte på frikyrkopredikanterna som kan tiga om detta. I sanningens och kärlekens och medmänsklighetens namn måste vi ju fullborda vårt informationsansvar. Vi måste ge människorna chans att ta ställning, och då måste vi ju möta vad Skriften säger. Nu har emellertid kyrkan genom sina ceremonier och genom sin frälsningslära påverkat vårt samhälle. Det är åtskilliga som låter sina barn bli begjutna, omkring åttio procent.

Helt uppenbart har detta haft sin betydelse. När vi nu talar om att vi ser nya tendenser i vårt samhälle och nya livsmönster och samlevnadsformer, då skyndar vi fram och säger att landet håller på att avkristnas. Jag upprepar: Sverige har aldrig varit kristet och kommer heller aldrig att bli det.

Sverige har varit kyrkligare än vad det är idag, och därför kan man säga att landet har blivit avkyrkligt. Vilket i och för sig inte är någon skada. Det vore önskvärt att den processen gick snabbare. Ju förr landet blir avkyrkligt, desto naturligare kommer det att bli för den enskilda medborgaren att själv lotsa sig fram

"De barn och ungdomar som idag låter sig konfirmeras, vet ytterst litet om vad denna handling i realiteten innebär. Därför är den mycket farlig och tragisk."

till en personlig tro på Gud.

Där kommer vårt ansvar in. Det är inte skolan som ska förmedla kristendom, inte heller i första hand kyrkorna, utan hemmen. Hemmen har fått privilegiet att förmedla Guds eget Ord till kommande generationer.

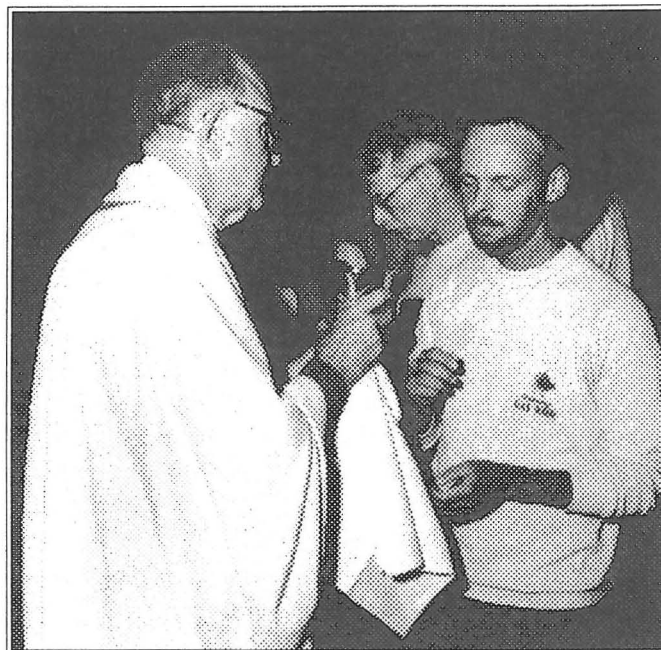
Då kommer vi in på frågor som har med uppfostran att göra. Hur ska barnen uppfostras? Hur ska föräldrarna behandla frågorna som de ganska tidigt möter. Frågor som har med samlevnaden att göra, relationer till det motsatta könet och relationer till samma kön. Finns det något i den kristna tron som avvisar vissa relationer som otänkbara, eftersom de uppfattas som farliga? Finns det annat som den uppmuntrar? Det talas i bibeln om onaturligt och naturligt, normalt och perverst.

Låt oss se hur Gud tar upp frågor som angår oss på två sätt: allmänmänskligt, men också som lärjungar. För det första rent allmänmänskligt. Det är inte så att vad Jesus säger är reserverat för en liten minoritet. Jesus säger allmänmänskligt: *"Kommen till mig I alla som arbeten och ären betungade!"* Det är inte så att han vänder sig till en klass. Han vänder sig till *människor*. Människor som har det svårt. Människor som har börador att bära. Kommen till mig.... Det finns inte några andra villkor än att man söker honom, kommer till honom; exakt sådan som man är.

"Tagen på eder mitt ok, lären av mig ty mitt ok är mildt..." Här förutsätts ett bejakande gensvar så att man frivilligt och högst personligt lotsar sig fram till Jesus för att bli av med sitt ok och sin börda, för att få något annat meningsfullt i dess ställe – Hans ok.

Att vara sammanokad med Jesus är livets största frihet. Det är kategoriskt att påstå något sådant. Jag kan göra det, eftersom jag inte är vetenskapsman utan predikant. Min uppgift är inte att be om ursäkt för det Gud har gjort eller att försöka lägga det tillrätta. Jag talar om vad Han säger och du får pröva och se om det håller.

Han önskar ingen dialog eller debatt. Han vill åstadkomma den tro som verkas genom Jesus Kristus. Tron kommer av predikan och predikan i kraft av Kristi Ord.

"Finns det något i den kristna tron som avvisar vissa relationer som otänkbara, eftersom de uppfattas som farliga? Finns det annat som den uppmuntrar? Det talas i bibeln om onaturligt och naturligt, normalt och perverst."

Homosexuell frigörelse med ekumenisk nattvard.

Människosonens dagar

Vi ska läsa ett bibelsammanhang där Jesus adresserar sitt budskap till människor under en alldeles speciell tidsepok. Personligen tror jag att Jesus i denna text talar till vår generation. I varje fall handlar det om den period som kallas för Människosonens dagar. Jesus lämnar ingenting åt slumpen, utan ger en klar och tydlig undervisning så att vi kan få besked på väsentliga områden om vi vill ta emot det:

Evangelisten Lukas skriver i kapitel 17 där Jesus förutsäger händelser som ska drabba människor:

-Såsom det skedde på Noas tid, så skall det ock ske i Människosonens dagar; människorna äto och drucko, män togo sig hustrur och hustrur gävos åt män, ända till den dag, då Noa gick in i arken; då kom floden och förgjorde dem allasammans. Likaledes, såsom det skedde på Lots tid: människorna äto och drucko, köpte och sålde, planterade och byggde, men på den dag, då Lot gick ut från Sodom, regnade eld och svavel ned från himmelen och förgjorde dem allasammans, alldeles på samma sätt skall det ske den dag, då Människosonen uppenbaras. (Luk. 17:26-30)

Jesus talar om Noa och om hans samtid. Det finns all anledning att stryka under vad som skedde då och kommer att gå i repris. Då Jesus har talat till slut har man en känsla av att han egentligen inte har sagt så mycket. Det är nästan litet överraskande att han tar upp sådana ting som på intet vis är vare sig unika eller sensationella. Det är inte i det sensationella och unika som denna process

kan avläsas, utan det är i det vardagliga, enkla sättet att umgås med de ting som handlar om våra relationer till barnen, hemmen, tingen, vår egendom och arbetskamrater och grannar.

Det framgår inte i texten att något är speciellt under Noas tid, och ändå så finns det där. Vi upptäcker just detta att människan antingen degraderar sig till att bli animalisk driftsvarelse eller upphöjer sig till att bli demonisk och etablerar kontakter med den högre världen, så hon forcerar spärarna till det ockulta.

Vad Jesus egentligen vill poängtera för oss om dessa dagar är att "såsom det skedde... män togo sig hustrur och hustrur gävos åt män..." Det har väl människor gjort i alla tider? Vad var så anmärkningsvärt? Det var nya former och livsmönster, där människorna inte brukade sina gåvor, utan missbrukade dem. I sina relationer levde de ut det vi kanske tycker är det förfärligaste av allt; våldet i alla dess nya och ohyggliga former.

Man kan fråga sig varifrån människan har hämtat inspiration för att gestalta och förkroppsliga detta våld. Det får vi veta i nästa bibelvers. "Människorna äto och drucko..." Lagg märke till att i Noas tid kan vi läsa in familjebildningen, den fanns med. Men hur var det i hemmen? I nästa vers säger Jesus så här: "Ända till den dag då Noa gick in i arken..."

Sedan säger Jesus: "Likaledes, såsom det skedde på Lots tid: människorna äto och drucko, köpte och sålde, planterade och byggde..." Nu är det väldigt viktigt att vi här tänker på vad Jesus egentligen

säger. Under Noas tid fanns familjebildningen med, men i beskrivningen av Lots tid finns inte ett ord om familjebildning. Vad handlar det om där? Det handlar om helt nya samlevnadsformer.

Under båda dessa epoker handlar det om någonting som inte är lätt att förstå. Det tar tid innan vi riktigt kan komma underfund med vad bibeltexten egentligen säger.

Under Noas tid möter vi ett ockult element. Det talas om människornas döttrar och Guds söner i förbjudna relationer. Det är fråga om nyandlighet. Man forcerar de spärrar som Gud satt upp som skydd för människan. Helt utan att förstå risken.

Nu säger Jesus att den tid där det här ska upprepas är präglad av nyandlighet och ockultism. Jesus säger dessutom att också Lots tid ska gå i repris. Då tänker vi på sodomi och homosexualitet, men det har Jesus inte sagt.

Om vi använder några enkla begrepp här för att skilja dessa tidsepoker åt, kan vi säga att det typiska för Noas tid var spiritismen och ockultismen, men det som var typiskt för Lots samtid var nya samlevnadsformer. Det fanns helt nya samlevnadsformer i en fullständigt materialistisk miljö. Det som var gemensamt för dessa epoker var det omfattande våldet.

Det är märkligt vad bara några få ord uttalade av Jesus kan säga mycket. Vad är det han beskriver? Det är inte historia, det är ju vår tid, där alla dessa element finns samtidigt: det ockulta, det nyandliga, det spiritistiska, det materialistiska. Upplösningen av gamla samlevnadsformer medan några håller fast vid det gamla och slår vakt om detta. Allt sammans finns med.

Det innebar ju inte att de som slog vakt om familjen räddades. Det var Noa som räddades. Lot levde i en miljö med helt nya samlevnadsformer. Han hade inte applicerat dem på sitt eget familjeliv, för det står om hans döttrar och svågrar, men han var påverkad av sin samtid därför att där fanns detta livsmönster. Sakerligen framskapade av beteendevetenskapare! Men om vi börjar studera bibeltexterna närmare, märker vi att miljön var renodlat materialistisk.

Det ser ut som om epokerna är varandras motsatser. Noas tid, med avseende på den tidsanda som härskade, och Lots tid. Men så är det inte. Beröringspunkterna är många. Det de hade gemensamt var att de ledde människorna till avgrunden. En sådan miljö kommer med nödvändighet att upplösa allt normalt liv och betrakta det som är normalt onormalt och det som är onormalt normalt. Man upphöjer det perversa till att bli normalt och så har vi situationen som Romarbrevet 1 beskriver.

Det kommer att bli konfrontation när vi med Jesu ögon börjar titta på fenomenen i vår tid. Det som kallas för köpa och sälja. Vi upptäcker handelsrelationernas abnormitet. Teknologins abnormitet och omänsklighet. Det är ju inte så att allt handlar om någon överdriven sexualitet – det är ruttna relationer över huvud taget. Relationerna till handel, politik, teknologi, sociala förhållanden.

Nog behöver vi höra Guds Ord så att vi kommer till insikt om Guds bestämelse med våra liv. Han har bestämt oss till frälsning genom omvändelse och efterföljelse. Det måste bli en revolution i sinnet och tankevärlden. Det måste bli en omställning så att vi kommer i harmoni med Guds eget Ord. ■

Lär mig att bida

Lär mig att bida

tills morgonen gryr

Så trons öga ser att bergen de vika

Lär mig att kämpa tills fienden flyr

Kraft därtill Du ger,

som mig aldrig kan svika.

När striden är het

och kraften syns svinna

När blicken blir matt och modet tar slut

"Var stilla!" Han bjuder,

Han vill påminna

i nåd och kärlek att i tro hålla ut.

Guds rike först!

Det är detta det gäller!

Låt allt ditt eget i döden få gå

Blott i din svaghet

Hans kraft framväller

Gudomliga segrar Han låter dig få.

Fylld av Guds kärlek

Hans vilja du gör

Förbinder den slagne

och lindrar hans smärta.

Nödställda du till Frälsaren för

Till vila och frid vid Hans hjärta.

Ulla Johansson

Beställ på kassett

**ARNE IMSENS undervisning
från Maranataförsamlingens
bibelskola hösten 1998:**

Lö 981003

10:- / st

☐ 19.00 Församlingen nu och framledes I

Ti 9811006

☐ 12.00 Församlingen nu o framledes II

☐ 15.00 Församlingen nu o framledes III

To 9811008

☐ 19.00 Församlingen nu o framledes IV

Ti 981013

☐ 12.00 Människosonens dagar I

☐ 15.00 Människosonens dagar II

☐ 19.00 Bli människofiskare!

On 981014

☐ 15.00 Manlig mognad

☐ 19.00 Bli lik Jesus!

Fr 981016

☐ 15.00 Fly Sodomi!

Ti 981027

☐ 19.00 Maranatabudskapets konsekvenser

Ti 981117

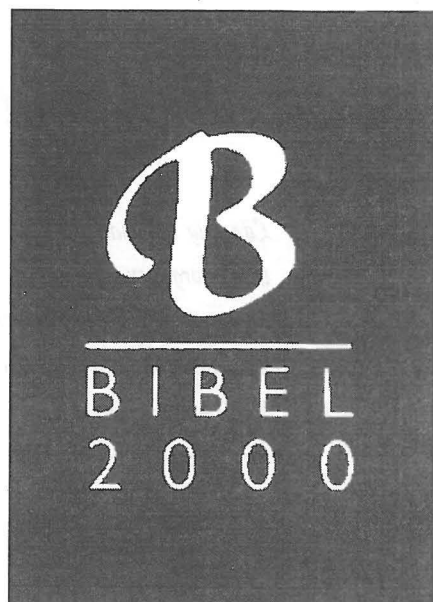
☐ 19.00 Släpp mitt folk!

Adress: BÄLLSTA MEDIA CENTER

Box 201 34, 161 02 BRÖMMA

Tel: 08-98 56 83, Fax: 08-98 21 39

E-mail: bmc@maranata.st

Bib

- med e

de apokryfi

Bibel 2000 har kommit. Bibelkommissionen, som arbetar under kulturdepartementet, tillsattes 1972 och blev klar med sin översättning av Nya testamentet 1981. Lagom till det nya årtusendet blev översättningen av det Gamla testamentet också färdig. Noter och parallellhänvisningar blir emellertid klara först om något år. I denna nya Bibel kommer också de apokryfiska böckerna att vara med under rubriken "Tillägg till Gamla testamentet". Bibelkommissionens syn på de apokryfiska böckerna har framförts i pressen och vi anser det nödvändigt med några upplysande kommentarer.

Det finns två typer av apokryfer, de gammaltestamentliga och de nytestamentliga. De i GT har funnits med i Bibeln från kristendomens början till reformationen. När Luther skulle översätta Bibeln till tyska och gick tillbaka till judarnas Bibel, upptäckte han att vissa bibelböcker inte fanns med där. Orsaken till att de inte fanns med i judarnas Bibel var att de är skrivna efter den tid då judarna anser att Guds ande försvann från jorden. Luthers lösning var att placera dem emellan GT och NT och kalla dem för apokryferna.

GT:s apokryfer är skrivna under de 400 åren mellan GT och NT. GT:s apokryfer innehåller bl. a. Syraks bok, Salomos vishet och Mackabeerböckerna. När 1917 års svenska översättning kom tog man bort dem helt. I Bibelkommissionens uppdrag har ingått att översätta GT:s apokryfer. Alla Biblar som trycks kommer dock inte att innehålla apokryferna, det väljer förlaget som ska ge ut Bibeln.

Nya testamentets apokryfer är mer kontroversiella. Många av dem är skrivna av gnostiker (gnosticism=en rörelse under den förkristna tiden som bland annat innebar tro på flera gudar och tro på reinkarnation) vilket gör att de skiljer sig ut markant från NT:s övriga texter. NT:s apokryfer har aldrig funnits med i Bibeln. (Källa: Bibelkommissionen).

Bristfällig framställning av hebreernas Bibel.

Bibelkommissionens historieskrivning är ganska missvisande. Enligt den skulle Luther, då han började sin bibelöversättning, ha uppdagat att en del bibelböcker saknades i judarnas Bibel. Det var just apokryferna som saknades. Han tog dem då med som ett tillägg till GT. Bibelkommissionens framställning ger intryck av att hebreernas Bibel skulle ha varit ofullständig. Luther hade säkert bättre historiekunskap än så. Han visste säkert att hebreernas Bibel är den ursprungliga gammaltestamentliga bok-

samlingen. Den har alltid innehållit de 39 böcker som alltså står med där. Självt har jag en underbar översättning av GT till franska utförd av franska judiska rabbiner omkring år 1900. Den innehåller bara de 39 böcker som alltid har hört hemma i den hebreiska Bibeln.

Det var alltså inte så att en del bibelböcker saknades i hebreernas Bibel. Precis som om någon skulle ha plockat bort några av dem därför att de var skrivna under en senare tid. Nej, de s.k. apokryfiska böckerna har aldrig uteslutits från hebreernas Bibel av den enkla orsaken att de aldrig funnits med i den!

Varifrån kom då de apokryfiska böckerna?

De flesta av dem skrevs under den 400 år långa period som ligger mellan GT och NT, alltså efter den siste gammaltestamentlige profeten Malakis tid. Några av dessa böcker är av historiskt intresse, eftersom de skildrar vad som skedde bland Israels folk under den perioden. Redan före Kristus gjorde judiska lärde översättningar av GT:s böcker till grekiska. Först var det de fem Moseböckerna som blev översatta. Sedan kom fler böcker till. Eftersom dessa judiska lärde sägs ha varit omkring 70 till antalet kallas deras översättning av GT för Septuaginta. Från början verkar det inte som om de s.k. apokryfiska böckerna fanns med där heller. De introducerades gradvis i senare utgåvor av Septuaginta.

eln ler utan ka böckerna?

Foto: Mikael Eliasson

Text: Stig Andreasson

Det menar både den schweiziske teologen René Pache och pastor Manley, författare till en av de mest spridda Bibelhandböckerna i den engelsktalande världen.

Den på sin tid mycket omtalade spanske förkunnaren och författaren Samuel Vila skrev boken "A las fuentes del cristianismo" (Till kristendomens källor). Den trycktes i många upplagor och var under en följd av år den kristna bok som näst Nya testamentet såldes mest i den spansktalande världen. Han skriver där angående apokryferna och Septuaginta:

-Septuaginta-översättningen var ingenting annat än ett mänskligt bemödande att göra vissa av hebreernas historiska och religiösa böcker tillgängliga på det grekiska språket, utan någon tanke på att ge dem någon speciell auktoritet, inte ens på uppdrag av judarnas religiösa ledare.

Samuel Vila understryker också att det främst var bland judarna i Alexandria som Septuaginta kom till, alltså utanför judarnas hemland.

Kvar står hela tiden det faktum att de hebreiska judarna aldrig upptog apokryferna i sin Bibel. De citerades aldrig under deras gudstjänster. Därav namnet "apokryfer", som härleds från ett grekiskt ord med betydelsen "dölja". De hörde inte hemma bland de böcker som officiellt betraktades som heliga skrifter. Bibelkommissionens förklaring att judarna inte antog apokryferna därför att dessa hade tillkommit efter den tid då Guds Ande hade lämnat jorden ger oss en nå-

got naiv bild av det andliga ledarskapet hos judarna. Det är ju ett faktum att de fyra seklerna efter Malaki var en andefattig och uppenbarelsfattig tid. Profetrösterna hade tystnat. Israels folk upplevde helt naturligt att skriftprofeternas tid var avslutad i och med Malaki. Det innebar väl inte att de trodde att Guds Ande definitivt hade lämnat jorden. Men de kände inte igen de gammaltestamentliga profetrösterna i de apokryfiska böckerna. David Hedegård skrev på sin tid:

-Apokryfernas största brist är deras andefattigdom, en brist som människor med andligt sinne förnam redan i forntiden.

Historieskrivaren Josefus vittnesbörd.

Denne kände förtolkare av judafolkets historia skrev omkring 100 år efter Kristus följande:

-Vi har inte en oräknelig samling skrifter som alla motsäger varandra. Vi har bara 22, som förtäljer vår äldsta historia och som med rätta betraktas som gudomliga. Fem av dem är skrivna av Moses och innehåller lagar och berättelsen om människosläktets ursprung. Profeterna har sedan skrivit om vad som hände på deras tid i 13 böcker. De fyra återstående innehåller psalmer till Guds ära och regler för mänskligt samliv.

Dessa 22 böcker som Josefus nämner motsvarar exakt de 39 vi har i vårt nuvarande Gamla testamente. De tolv små profeterna var nämligen på den tiden samlade i en enda bok. Esra och Nehem-

ja utgjorde också en enda bok, Ruth hörde till Domarboken och Klagovisorna till Jeremia.

Josefus tillägger:

-Fastän många sekler har gått har ingen vågat varken lägga något till eller taga något ifrån dessa skrifter, ej heller modifiera innehållet. Det har blivit naturligt för judafolket att tro att dessa böcker innehåller gudagiven undervisning.

Reformatörerna gjorde en markant skillnad mellan de 39 böckerna i hebreernas Bibel och apokryferna.

Luther sade om dem att de inte skulle jämföras med den Heliga Skrift men att de kunde vara nyttiga att läsa. Att dessa böcker skulle ha tillhört Bibeln från kristendomens början, som Bibelkommissionen säger, är också felinformation. Jesus och apostlarna citerade ofta från den grekiska översättningen av GT men aldrig från någon av de apokryfiska böckerna. Vi har inga vittnesbörd om att de första århundradenas kristna betraktade apokryferna som Guds Ord. Vad gäller GT skriver ju Paulus i Rom. 3:1: "Vilket företräde har då judarna? --Först och främst att Guds Ord har anförtratts dem." Då måste aposteln ha menat de heliga skrifter som alltid funnits med i den hebreiska Bibeln.

Den förste som tar med apokryferna i en hel bibelöversättning tycks vara Jerome som på 400-talet gjorde den latinska

Vulgataöversättningen. Men också han skiljer markant apokryferna från de sanna heliga Skrifterna och säger öppet att mycket i apokryferna är sagor och legender och ren osanning.

Vulgataöversättningen var alltså en Bibel på latin. Men vi får inte glömma att det skulle dröja många århundraden innan Bibeln blev nämnvärt spridd. Det skedde inte förrän boktryckarkonsten blev uppfunnen. Att de apokryfiska böckerna fanns med som ett bihang i Vulgataöversättningen från dess tillkomst och genom hela medeltiden bevisar inte att de egentligen hörde hemma i den heliga Skrift.

Redan på Jeromes tid hade den officiella kyrkan kommit så långt bort från den ursprungliga apostoliska linjen att mer och mer främmande läroegods trängde in. Därmed inte sagt att läsningen av en del av apokryferna skulle vara livsfarlig. Som vi redan nämnt kan några av dem vara av historiskt värde. Detta gäller speciellt Mackabeerböckerna. Själv upptäckte jag för några år sedan att läsningen av dem kastade nytt ljus över en del saker i profeten Daniels bok.

Men nu kommer vi till den verkliga bomben i den religiösa historien.

Det var först på kyrkomötet i Tridente år 1546 som Vulgataöversättningen fick officiellt godkännande och den romersk-katolska kyrkan utfärdade då följande dekret:

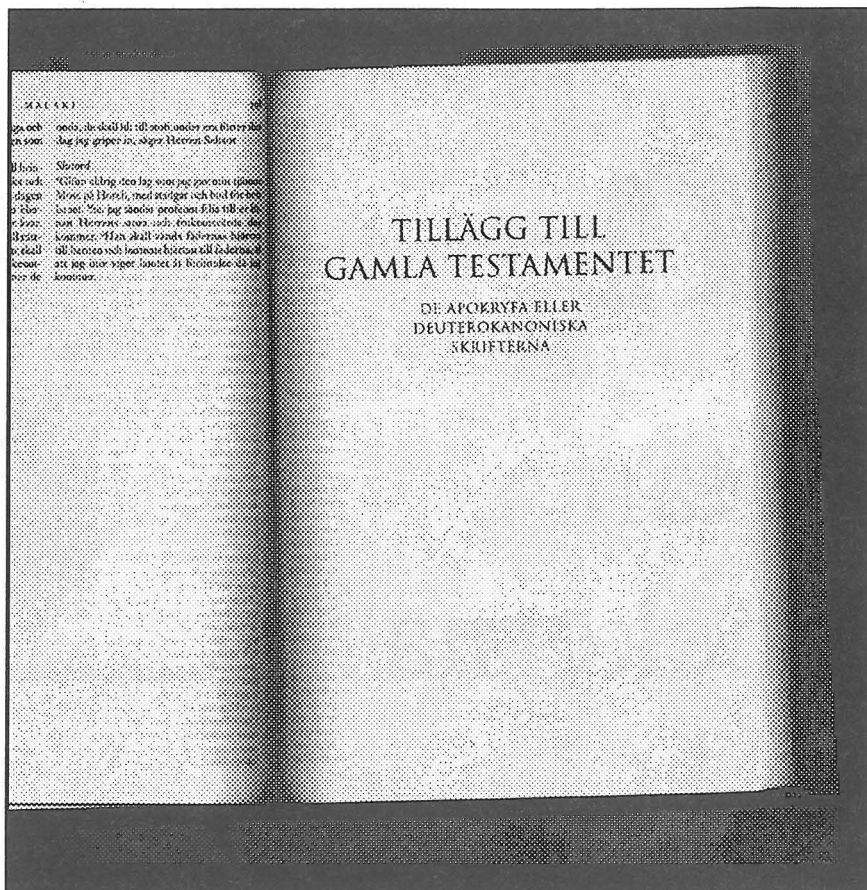
-Om någon inte mottar dessa böcker (apokryferna) som heliga och kanoniska i sin helhet och till alla delar, så vare han förbannad.

Genom detta dekret drabbades både Jerome och de hebreiska judarna av förbannelsen! Men varför intog Påvekyrkan denna nya och vågade attityd? Helt enkelt för att påvekyrkan saknade argument mot reformatörerna då det gällde att rättfärdiga sina totalt obibliska läror. David Hedegård skrev att:

-i GT:s apokryfer finns villfarelser, och på somliga av dem har den katolska kyrkan - som jämställer dem med de kanoniska - byggt flera av sina villoläror.

Vi skall strax ge några exempel på detta.

Apokryferna är gamla. Men det var först efter 1500-1700 år, som den katol-

Argument till försvar för avlatshandel och bön för döda hämtar katolikerna från de Apokryfiska böckerna

ska kyrkan officiellt insatte dem som en likvärdig del av Gamla testamentet.

Många av Påvekyrkans villoläror grundar sig verkligen på apokryferna.

"Allmosan befriar från döden och renar från all synd", står det i Tobias bok. Vad kunde påvekyrkan önska mer än att få ett "bibelord" till stöd för sin avlatshandel?

Andra Mackabeerboken 12 talar om en insamling av pengar som användes till att frambära ett försoningsoffer för döda. Vulgataöversättningen insätter då som en s.k. "teologisk tes" att det är "en helig och sann tanke att be för de döda så att de må bli befriade från sina synder." Vad kunde väl ge bättre argument till försvar för katolikernas själamässor och bön för de döda? Åkallan av de avsomnade samt de dödas förböner omtalas i Baruks bok. Det är helt tydligt att katolska kyrkans upphöjande av apokryferna till samma nivå som de kanoniska skrifterna i Bibeln var ett försök att skaffa sig "bibliska" argument mot reformatörerna och deras evangeliska budskap. Men en Bibel som innehåller apo-

kryferna och som placerar dem på samma nivå som de 66 kanoniska böckerna är i verkligheten en delvis förfälskad Bibel! Den katolska kyrkans biblar innehåller konsekvent de apokryfiska böckerna men kallar dem "deutero-kanoniska", vilket betyder "den andra samlingen av kanoniska skrifter". De står instuckna lite här och där bland de sant kanoniska böckerna i GT. De utgör alltså inte någon separat samling eller tillägg till GT utan utgör en fullvärdig del av detsamma.

Protestanterna svävar på målet.

I evangeliska och protestantiska kretsar är okunnigheten om dessa fakta ganska skrämmande. I samband med den mycket goda norska bibelöversättningen kallad "Den norske King James-Bibelen", utförd av eminenta bibeltroende teologer, finner vi ett märkligt uttalande under rubriken: "Vad är Bibeln". Det lyder så här:

-Några biblar innehåller en extra samling böcker, som blev skrivna någon gång mellan 30 år före Kristus och 100 år efter Kristus och är kända som de deutero-kanoniska böckerna eller Gamla testamentets apokryfer.

Med all respekt för den lärdom som redaktörerna av denna översättning, inklusive kommentarer, verkligen besitter, så måste jag säga att vi här möter en total begreppsförvirring. Om denna kommentar är riktig, då hör apokryfna till de kanoniska skrifterna, precis som katolska kyrkan hävdar. Att apokryfna utgör "en andra samling" kanoniska böcker ändrar inte deras natur. Och i katolska biblar står de som sagt instuckna bland de övriga böckerna och inte som något sentida bihang. Kanonisk och apokryfisk är två begrepp som utesluter varandra.

Det vet till och med författarna till en vanlig profan norsk Uppslagsbok vid namn Fokus, som skriver:

-Bibelns kanon är de kanoniska böckerna, auktoriserade av kyrkan som rättesnöre, i motsättning till apokryfna.

Med uttrycket "kyrkan" måste Fokus här mena den universella evangeliska och protestantiska kristenheten. Det är helt klart att här måste vi välja. Godtar vi katolska kyrkans tes att apokryfna är kanoniska, då måste vi också acceptera alla de villfarelser som de innehåller och som David Hedegård varnade för. Då måste vi också bland annat tro den fantastiska legenden som möter oss i det apokryfiska tillägget till Daniels bok. Där säges det att Daniel inte blev kastad i lejongropen på grund av sin gudsfruktan utan för att han dödat en drake som babylonierna tillbad. Det klarade han genom att blanda beck eller tjära med talg och ragg och därav göra en kaka som han kastade i gapet på draken som då dog på fläcken. Jag har svårt att tänka mig att författarna till ovannämnda bibelverk godtar detta som historisk sanning. Men då borde de också konsekvent skilja på Bibelns kanon och de apokryfiska böckerna. Ibland undrar jag om inte den franske reformerte pastorn hade rätt då han skrev boken med den utmanande titeln: "Det finns inte längre några protestanter."

Förfalskad historieskrivning.

Speciellt i ekumenisk litteratur blir saken framställd som om apokryfna varit med från kristendomens början och helt till reformationen. Man får intryck av att först var det judarna och sedan reformatorerna som uteslöt en del bibelböcker. Sanningen är emellertid den att

de apokryfiska böckerna infördes och tillerkändes samma värde som GT:s ursprungliga innehåll först på katolska kyrkans möte i Tridente 1546.

Att inte Luther resolut utelämnade apokryfna får väl förklaras av att han trots sin klarsyn på många områden dock var barn av sin tid. Påvekyrkans sekel-långa maktposition hade präglat den tidens tänkande i mycket hög grad. Anglikanerna i England uteslöt apokryfna redan på 1600-talet. Detta inspirerar författarna till ett ekumeniskt verk om Bibeln att skriva följande: "*Bibeln utan apokryfna är ett anglosaxiskt fenomen*". Man kommer den historiska verkligheten mycket närmare om man säger:

-Bibeln innehållande också de apokryfiska böckerna är ett romersk-katolskt fenomen och en produkt av avfallet från urkristen tro.

Den svenska Bibelkommissionen gör en typiskt världsekumenisk historiebe-skrivning och är därför långt på sidan av ett sant reformatoriskt och protestantiskt tänkande i sin framställning av apokryfna. Är det av hänsyn till den romersk-katolska kyrkan som kommissionen in-tar denna attityd? Både judarna och alla protestanter som inte godtar de apokryfiska böckerna som en del av Bibeln, står alltså under den förbannelse som katolska kyrkan uttalat för längesen.

Är dagens protestanter rädda för den påvliga bannlysningen? Det har vi ingen grund till. Bibeln säger: "*Som sparven far sin kos och svalan flyger bort, så far en grundlös förbannelse förbi.*" (Orspr. 26:2). Den franske teologen Louis Second översatte sista delen av den bibelversen så här: "*Förbannelse utan orsak har ingen verkan.*" Och enligt judiska lärde kan betydelsen faktiskt vara ännu starkare: "*Grundlös förbannelse faller tillbaka på den som har uttalat den*", står det i fotnoten till Zadok Khans bibel. Vore jag i påvens kläder skulle jag alltså ha större orsak att frukta den påvliga förbannelsen från 1546.

För vår del är valet gjort. Vi tror att vår Bibel med sina 66 böcker innehåller den tro som en gång för alla blivit överlämnad åt de heliga. Vi behöver inte de tillägg som av kyrkopolitiska skäl kommit till vid senare datum. Vi har inte glömt vad Bibeln själv säger:

"*Lägg intet till Hans Ord.*" ■

Bibelkritik

Ur en motion ingiven av ANDERS GÄRDE-BORN till årsmötet för EFS-föreningen i Bäckabykyrkan, Västerås januari 1999, saxar vi följande intressanta informationer om de bibelöversättningar som nyli-gen kommit ut på svenska:

-Jag menar att Svenska Folkbibeln (SFB) är "bättre" än Bibel 2000 i så motto att den fullständigare återger Guds syfte med Skriften. Bibelkommissionen (BK) och SFB har nämligen haft olika utgångspunkter vid sina respektive översättningsarbeten.

-BK använder den bibelkritiska, eller historisk-kritiska, metoden. Detta innebär att man söker empiriska (erfarenhetsmässiga) och inomvärldsliga (ej övernaturliga) förklaringar till det Bibeln berättar om. Man får problem med Bibelns anspråk på att Gud ingripit i det historiska skeendet. Bibelböckernas tillkomst och innehåll försöker man förklara utifrån vad som var mänskligt möjligt och vad som låg i tiden. Noterna präglas av detta synsätt, men ännu allvarigare är att även den översatta texten på många ställen tolkas på ett sätt som tar bort de övernaturliga elementen. Eftersom många av Bibelns grundtankar förutsätter ett övernaturligt ingripande, kan de inte accepteras som historisk sanning. Detta gäller t.ex.:

-Treenigheten, dvs. Jesu och den helige Andes gudom.

-GT:s messianska profetior och deras uppfyllande i NT.

-Jesu underverk och uppståndelse.

-Bibelförfattarnas gudomliga inspiration.

-Tillspetsat kan man säga att den bibelkritiska metoden studerar Bibeln med utgångspunkten att Gud inte finns. Bibeln förblir en kulturskatt, men tappar mycket av det gudomliga budskapet. En bibelkritisk Bibelöversättning (med bibelkritiska noter) kan skapa djupa tvivel hos läsaren.

-SFB menar att en översättning måste göra full rättvisa åt författarens ursprungliga syfte. Man måste styras av texternas egen mening och inte vad som är mänskligt "rimligt". Subjektiva uppfattningar (som t.ex. ett inomvärldsligt synsätt) får inte blandas in i själva översättningen. Innehållet får inte anpassas till det översättaren kan acceptera. Eventuell kritik och invändningar får föras fram i andra sammanhang än i själva översättningen.

(Pulbicerat med författarens tillstånd)

Foto: Mikael Eliasson

Text: Thommy Jacobsson

Långt innan Gud skapade människan, skapade han sina söner – änglarna. Lucifer var en av de främsta dignitärerna. Felfritt kan man säga att de är en högre skapelse än människan. De fallna änglarna tillsammans med Lucifer - djävulen, kallar bibeln för "ondskans andemakter i himlarymden".

Guds väsen är att skapa. Han är kärlek och ger den utlopp i skapar akter. Han kan inte låta bli att skapa. Gud har skapat, förutom den hierarkiska änglavärlden, den dyrt köpta människan. Han har skapat en tredje rangens varelse – djuren.

När Gud ville rädda människan efter syndens inträde i världen, gick han förbi den onda andevärlden, och upprättade människan först genom offerdjuren sedan genom sin älskade son Jesus Kristus. Gud har gjort allt för att bevisa sin kärlek till varje människa.

DITT EVIGA

I det gamla förbundet frambar prästerna offer för sina och folkets synder. Föreskrifterna var absoluta. Det beskrivs i Leviticus om de olika offren och den noga tillredningen.

Brännoffer

Det framträdande är att Tredje Mosebok börjar med offren. Det är alltså inte prästen som står i fokus. Inte heller översteprästen. Inte ens tabernaklet eller templet, primärt sett. Både präst och överstepräst är givna förebilder till Jesu liv och gärning men får en underordnad symbolik bakom det centrala i offerkulten. Den gamla testamentliga offergården är en från död till liv princip som på ett lågmälat sätt förebildar vår Herre Jesu Kristi död och uppståndelse. Det är en förebild till det som Jesus senare utförde på Golgata.

Vem har sett en ängel offra sig för en basilisk. Illustrationen blir lätt ironisk, och exemplet lika omöjligt. *Är inte analogin proportionell ändå?* Vem i den onda andevärlden trodde att Guds son skulle bli människa och som ett felfritt lamm ge sitt liv för en lägre skapelse – människan. Jag försäkrar – ingen. Det behagade Gud att genom sin svaghet frälsa hela världen. Som ett lamm och inte som en dinosaurier.

Spisoffer

I sin kärlek till människan och i sin harm mot den fallne ärkeängeln

Lucifer, gav Gud sin son som ett välbehagligt offer. Det var med bestörtning den fallna änglahären blev förbigången en dylik upprättelse. Metoden i sig var motbjudande inför djävulen som på ett tidigt stadium gjort myteri i den himmelska världen. Men Gud steg ned och offrade sig på sin fotapall. Vilken triumf! Gud demonstrerar och visar för Satans anhang på sin gränslösa kärlek. Dessa fallna änglar som hade skapats till att betjäna gudomen, fick en generalnäpsti i barmhärtighet och utgivande. Vilken väsens skillnad! Gud besegrade det onda med det goda genom Jesus Kristus. Den uppgiften kunde Lucifer aldrig få. Hans motto var "jag vill stiga upp". Synd blev funnen hos honom. Därför säger Jesus - "jag såg djävulen falla från himlen som en ljungeld." Lucifer fick ofrivilligt stiga ned till de mäktiga urtidsdjur som Gud tidigare hade skapat på jorden. Diaboliskt karaktäriserade urtidsdjur fick uttrycka hans egna inre förhållanden rent fysiskt. Profeten Jesaja omskriver ett sjöodjur kallat Leviatan. En snabb orm, i samma skepnad både orm och drake. Satan i sina vidunderliga skepnader. Sedan den skapelsen gick under, söker den onda andevärlden frenetiskt efter nya kroppar. Under ett skeende i mänsklighetens historia gick de fallna änglarna in till människornas döttrar och skaffade avkomma med dem. Gud förgjorde dessa jättar. Vid ett tillfälle drev Jesus ut en oren ande ur en människa. Anden som var legio till antalet, bad att hellre få ockupera en svinhjord, än att direkt deporteras till avgrunden. De har allt sedan fallet varit ljusskygga. De vet bättre än du

VÄL!

och jag vilken pina som väntar dem i avgrunden.

Tackoffer

Nu är du och jag de främsta objekten för deras intresse. Deras program med människan är stöld, släkt och förgörelse. Satan vill ha med sig så många människosjälur som möjligt till den brinnande eldsjön. Det är Guds slutdestination för hans vidkommande. Det är djävulens befängda idé att detta gisslandrama i kommande tider skall ge honom fri passage ut ur de eviga lågorna. Tankar från ett sönderkrossat huvud. Gud har offrat sin son Jesus Kristus en gång för alla och det offret gällde människan och ingen annan. Dessutom är människan fri att välja. Något mer offer förfogar himlen inte över.

Syndoffer

Offer är som företeelse någonting avvikande. När Gud skapade himmel och jord såg han att allt var gott. Det är först efter syndafallet och i samband med bröderna Abel och Kain vi möter offerandet. Innebördsmissigt handlar offer om att något levande skall dödas för eller istället för någon annan. Rent filosofiskt sett ett barbariskt ställföreträdande. Med objektiva ögon förstår man att det ligger enorma värden i en människa, eftersom det måste bringas försoning för henne med hjälp av att släcka livet på en annan levande

varelse. Det verkar vid första anblicken totalt destruktivt. Samtidigt förklarar det syndens oerhörda komplexitet. För att den ene skall få leva måste någon annan dö. Utan att blod utgutes ges ingen förlåtelse. Detta var inte Guds uttalade tanke från början.

Skuldoffer

När Gud sedermera föreskriver sitt folk att frambära ständiga offer, förstår vi att Gud föraviserar Jesu försoningsdöd på korset. Återkommande fick tusentals djur offras för den befläckade mänskligheten. Jesus var utan synd men blev gjord till synd, i ett enda syfte att lösköpa hela mänskligheten, en gång för alla.

Om en människa hade offrats för hela mänskligheten, hade det varit ett mycket större offer jämfört med offerandet av själlösa djur. Initialt fick Gud använda sig av den ännu lägre skapelsen – djuren. Dess bättre sände Gud sig själv i syndfri mänsklig gestalt att dö för människan. I Betlehems stall möts Jesus och offerdjuren. Jesus som ett ovetande gossebarn i krubban. Djuren i stallet ovetande om att de mycket väl kunde vara ett tilltänkt offerdjur. I krubban låg Jesus, Guds son som skulle avsluta offergårdens för alltid. Det finns inget större offer att tillgå. Storheten kan inte nog beskrivas. Kärleken kan inte nog förstås. Ångestkvalen och grämseln över att inte ta vara på en sådan frälsning kan bara beskrivas under gråt och tandagnisslan. Där är miljon eld och svavel. Interiörerna består av demoner och onda andar. Bibeln kallar orten för Gehenna eller Helvetet. Ett allt för vanligt uttryck hos människor som tillfälligt slår sig. Det verkliga helvetet är inte ett epitet för skoskav eller munsår. Helvetet är ett tidlöst ångest tillstånd. Sök upp den omedicinerade ångesten här i tiden. Möt den och låt den bränna sönder dig för ett tag. Den tar livet av dig och låter dig leva vidare. Den låter dig ropa efter döden som en befriare, utan räddning. Ångest - denna människoandens bältros. Den eviga ångesten är den förbannelsen som endast var tänkt för djävulen och hans änglar i eldsjön. Inte skall väl den drabba dig!

Invigningsoffer

Om Gud har dött och uppstått för dina och mina synder bör vi ge akt. Giv akt! Det är bara här på jorden Människosonen Jesus har makt att förlåta synder. Jesus har utfört allt som juridiskt sätter dig fri inför Gud och den onda andevärlden. Genom hjärtats tro och munnens bekännelse blir man frälst. Det är den ynkans enkla aktivitet som vilar på människan för att sätta ett enormt försoningsverk i funktion i ditt liv. Barnsligt enkelt men så förnuftsmässigt svårt. Konsekvensen av detta är att du kan gå evigt förlorad på grund av att du inte tog emot Jesus i ditt liv. Synda problemet har han redan löst för dig.

Viftoffer

Det finns ett reellt värde i Guds begreppet hos alla människor. Så även hos den inbitne ateisten som förnekar Guds existens. Försvarslösa måste ändå alla erkänna att om Gud har oskyldigt dött för människans synder bör hon nogsamt ta vara på en sådan försoning. Gud låter dig välja med förödande konsekvenser. Här behöver en hel mänsklighet en förmyndare i detta viktiga ställningstagande. Utan ombud står människan mellan himmel och helvete och måste obönhörligen välja sida. Jesus eller evigt straff i helvetet. Osminkat men sant. Därför sände Jesus sin helige Ande för att ständigt påverka dig och mig att lösa vår evighets relation med Jesus Kristus innan den fysiska döden är ett faktum.

Låt hans tidlösa oförminscade kärlek till dig bli en upptäckt. I bibeln står det att den helige Ande trängtar med svartsjuk kärlek att ta sin boning i oss. Tänk om du får vara med om den svartsjuka kärlekens verkningar. Det kan bli omtumlande men syftet är ett och det samma. *Ditt eviga väl.* Denna tids lidande väger lätt jämfört med den härlighet Jesus har berett för den som älskar honom. Se Guds Lamm som borttager världens synd. Det är en himmelsk karaktärsbeskrivning på Jesus. Så blid, så mjuk, så öm och utgivande.

Skynda dig - Jesus väntar på dig!

En glimt från Rumänien

"den ringa begynnelsens dag"

Pilgrimsfolket, Norge har inlett ett missionsarbete i Rumänien. Tidningen Maranata planerar att i ett kommande nummer presentera detta arbete. Här publiceras endast ett par små glimtar från den missionsrapport broder JAN EGIL HAFSAHL förmedlade under bibeldagarna i januari.

-Om visionen fick sjunka ner i oss, så vi förstår vad det innebär att leva, inte sig själv till behag och bygga upp sitt eget, utan att bygga Guds församling tillsammans - då skulle Jesus komma mycket snart.

-Ju mer jag tänker på och lever i detta, dess mer förstår jag att det enda som är värt något att kämpa och strida för är att vara med i Guds verk och bygga upp en urkristen gemenskap!

Så inleddes ett mycket inspirerande och uppfordrande missions- och informationsmöte om Rumänien. Jan Egil berättade hur syskonen efter ett intensivt sökande hittade ett lämpligt hus i Arad. Nu har redan en grupp flyttat in i ett gemensamt församlingsarbete.

Jan Egil berättade om att man förvärvat ytterligare en lokal centralt i staden. Där hoppas man att varje dag kunna dela ut gratis frukost. Dessutom planerar man öppna en kristen kafeteria och bokhandel. Kafeterian ska finansiera den sociala verksamheten.

Han berättade också att i landets parlament ligger förslag om en ny religionslag. Om den lagen går igenom, får

de kristna det sämre än under kommunisttiden. Endast fjorton av de gamla, etablerade samfundet får lov att bedriva religiös verksamhet i Rumänien. Nya får inte automatiskt lov att börja verksamhet. Alla missionsmedel som sänts från USA och Europa efter revolutionen, har i huvudsak gått till att bygga kyrkor.

-Nu är det en ny regering. Man fruktar att de kommer att försöka köra igenom den nya religionslagen före valet detta år. I så fall blir vår verksamhet illegal. Det står inskrivet i lagförslaget att staten har rätt och gå in och ta all egendom, avveckla verksamheten och utvisa dem som stått som ledare för den förbjudna verksamheten. Och domen kan ej

överklagas. Sådan är lagtexten. Ett kontrollsystem som är fruktansvärt.

-Kanske vi innan vi hinner ana det blir en underjordisk verksamhet i Rumänien, men Gud har placerat oss där och där tänker vi stanna så länge det heter idag. När natten kommer och ingen kan verka, när vi inte längre kan ropa, då kommer stenarna att skrika. Men vi tänker inte backa en millimeter. Vi hade just köpt vårt första hus där, och så kom detta lagförslag. Jag förstod plötsligt: "Herre Jesus, du vill ha oss mitt i denna strid. Därför har du sänt oss hit!"

-Om vi inte föraktar den ringa begynnelsens dag och Gud ger nåd, så kommer det att växa upp ett underbart

Guds verk i Rumänien. Vi har börjat i det lilla, och hoppas få förbli i ödmjukhet så vi kan uppleva att det vi sysslar med är Guds verk.

-Vi tror på den Gud som kan ge syner, visioner och uppenbarelser långt utöver det vi kan bedja eller tänka. Han har förberett gärningar som vi får vandra i. Vi är ett bärarlag som har ett enda mål: Gå ut i all världen och predika evangelium och gör lärjungar, efterföljare, elever, som vill lyssna till vägledning; gå den väg som leder till Kristuslikhet. Det är målet!

Så avslutade den inspirerade pionjären detta missionsmöte med omisskänlig urkristen vision. Vi är med i förböns- och offerttjänsten, och återkommer med rapporter! ■

Ovan tv. Storfamiljshuset på Str. Zefir 27 i Arad. Th. Gabi, Ana, Hege, Kristina, Adi och Otilia samlade till husmöte. Nedan tv. Daniel och Ana upprustar mötessalen. Th. Jan-Egil och Daniel planlägger.

Guds frälsningsplan för människan

Människan är en ständig jägare på jakt, hon jagar efter spänning, glädje, sanning, kärlek och frid, hon söker utgrunda det okända, försöker få en inblick i vart hon kommer ifrån och vart hon är på väg. Med teknikens hjälp tror hon sig kunna se och förstå ganska mycket, men tvingas konstatera att ju längre bort i universum hon ser, dess mer finns det att se. Ju mer hon lyckas skilja atomens beståndsdelar åt, dess mindre beståndsdelar finns kvar. Ju mer hon förstår hur kroppen fungerar, dess mer invecklad blir den.

En människas livskarriär kan gå ut på att forska fram kärnfria meloner. Men trots världens alla kloka, alla universitet, alla bibliotek, all den kunskap människans flertusenåriga sökande lyckats uppnå har hon inte kommit till vägs ände. Människan jagar vidare. Som en skrämmd hare löper hon fram utan att vare sig veta syftet eller målet för sitt lopp. Är det kanske ett ekkorrhjul som snurrar. Finns det någon forskare, någon författare, någon filosof, vars slutsatser om livet inte tvingats omprövas eller helt förkastats några årtionden efter att ha framställts? Darwin, Marx och Freud har gjort försök, men resultatet räckte uppenbarligen inte för att få de sökande tillfreds.

Du sökare, vandrare i denna värld där sann frid och kärlek bara är drömmar och illusioner - ditt hopp om att finna vad du söker är tillintetgjort. Du lever ett liv i synd och överträdelser som du inte kan bli av med. Därför kanske du till och med önskar att ditt liv snart skall ta en ände. Men vad som finns på andra sidan om jordelivet vågar du inte tänka på. Du kastar bort tanken på ett helvete, men innerst inne vet du att det är vad som väntar.

Försök inte fly bort från verkligheten. Flaskan, travhästarna eller tablettorna kan kanske för ett ögonblick tysta din

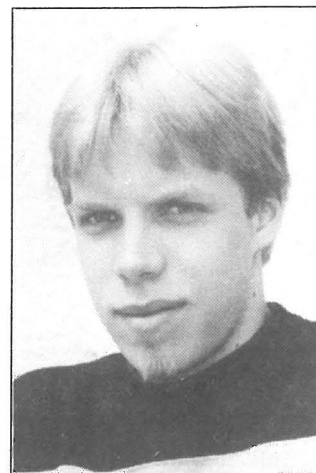
ångest och nöd, men verkligheten blir allt värre.

Min vän, det finns hopp om ett nytt liv för dig. Du kan få en ny framtid för ditt liv, en mening med livet och ett mål för din vandring. Det finns en bok och en man vars auktoritet och sanningshalt ingen kunnat tillintetgöra, förkasta eller ge anledning till omprövning.

Under historiens lopp har många försök gjorts för att tillintetgöra bokens auktoritet och mannens existens. Bibeln, böckernas bok, har funnits i snart tvåtusen år. Den är skriven av många olika författare, innehåller sextiosex böcker och skrevs under en tidsperiod av 1500 år. Detta till trots är budskapet en oskiljaktlig enhet. Från första till sista bladet i bibeln kan vi läsa om Guds frälsningsplan för människan, om mannen Jesus som verkställde och fullbordade densamma. Jesus var varken mäktig eller högt aktat i sin samtid. Han blev vid trettioåttre års ålder avrättad. Upphängd på ett kors dog han en dömd brottslings död.

Men detta var inget nederlag, detta var ingen tillfällighet. Nej, detta var helt i enlighet med den frälsningsplan som stod färdig före tidernas begynnelse. Det var nämligen på korset som Jesus besegrade det som är roten till all ondska på jorden, det som människan i alla tider strävat efter att bli fri ifrån. Den makt som människan är bunden av är synden. Människan som till sin natur är syndig kan omöjligtvis göra sig av med denna makt.

Gud, som är rättfärdig, kan inte ha något med denna synd att skaffa. Människan är på grund av den utestängd från gemenskap med Gud sin Skapare. Det är denna gemenskap hon söker återta, men misslyckas. Men Gud älskar människan och vill inget annat än att denna gemenskap skall upprättas. Därför i sin stora kärlek, sände Gud sin egen son

Text: Emanuel Johansson

Jesus Kristus till den här jorden för att ta straffet för din synd och orättfärdighet på sig. Detta gör att din synd inte finns kvar, din skuld är betald, du behöver inte längre vandra med ångest och oro i ditt hjärta. "Syndens lön är döden, men den gåva som Gud av nåd giver är evigt liv". För att du skall få uppleva det här i ditt liv måste du tro på det Jesus har gjort för dig och bekänna dig till honom. I ett dop i vatten begraver du ditt gamla liv och uppstår sedan till en ny människa.

Vill du bli ett Guds barn, vill du bli fri från dina bördor och få ett framtidshopp. Kom till Jesus, skynda dig att ta emot hans kärlekserbjudande. Hans rättfärdighet övervann döden, Hans död övervann synden och Hans liv övervann världen. Vill du få del av den segern, då skall också du få bli med när Jesus kommer tillbaka för att hämta dem som hör honom till. Han hämtar oss från denna ondskefulla jord till en himmel dit ingen ondska når.

Detta är inga sagor, det har prövats i tvåtusen år och bestått provet. Detta kan jag och flera med mig vittna om, för vi har tagit emot denna gåva, som Gud också vill ge dig, och upptäckt att det håller. Därför vill vi fullgöra det uppdrag vi har fått, att gå ut till alla människor med evangeliet, det glada budskapet om frälsning, med korsets budskap.

Detta evangelium som genom alla tider har blivit smädat och hånat, de som tagit emot det har blivit behandlade som dårar. Men evangeliet har aldrig mist sin kraft, det kan fortfarande frälsa och befria människor från ett evigt fördärv. Jag citerar: "Ty jag blygs inte för evangelium som är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror". ■

Som att komma he

Text:

Ulla Näsholm

Efter sex år har familjen Vidén kommit tillbaka till Dominikanska Republiken och arbetet där.

-Vi har fått uppleva Guds omsorg om oss i församlingen. Det vill vi förmedla vidare. Och gemensamt ta nya steg, säger Karin.

Det hördes en kraftig knackning på dörren till lägenheten där syskonen i Comunidad Maranata var samlade för att välkomna familjen Vidén från Sverige som efter sex år kommit tillbaka för att utveckla och utvidga arbetet. Många var redan samlade och nu var det Marcia som haft lite besvär med att hitta rätt adress men till slut kommit rätt.

Belkys sjöng några sånger från sin nya kassett och Sandra som kommit ända från Azua skramlade energiskt och ivrigt på tamburinen, sonen Raudy klappade händerna. Severo, som väntar på att bli döpt, sjöng med entusiasm och inlevelse tillsammans med barn och vuxna som kommit samman för att möta familjen Vidén

Severo tillverkar speglar och redan finns en tanke att avyttra dem i den lilla affärslokal som finns i anslutning till huset där familjen bor. Planerna och möjligheterna är många och det gäller att skapa arbetstillfällen för syskonen.

Samlingen fortsatte, man

Karin Vidén: -Vi måste hitta vägar till behovets barn.

bad, lyssnade, sjöng, åt, pratade och umgicks. Glädjen var stor över att Berno med familj kommit tillbaka. Stina som varit i Dominikanska Republiken några månader och nu stod inför att återvända till Sverige ledde mötet. Egentligen var det ju också ett avskedsmöte för henne, men om detta tillät hon inte alltför många ord. Det viktigaste var att få välkomna en hel familj som nu kan gå in i arbetet och ge ut av maranatabudskapet också till denna del av världen, menade hon.

Grannar och flanörer som gick förbi huset tittade intresserat in när de hörde sången. De flesta i grannskapet är katoliker och man kan ofta höra sång från katolska ungdomsgrupper som är ute och evangeliserar. De äldre syns varje dag gå förbi huset på väg till mässan i kyrkan som

ligger en bit längre upp på gatan.

Tidningen Maranata ställde några frågor till Karin.

Hur känns det nu att komma hit?

-Jag har inte riktigt vant mig vid alla ljud ännu säger hon och ler.

Minsta barnet Vendela, 5 år har somnat i mammas knä. Hon är den enda av de sju barnen som inte varit i Santo Domingo. De andra har, beroende av ålder mer eller mindre fragmentariska minnen från tiden i landet.

Var hela familjen överens om att åka hit?

-Vi samtalade tillsammans över detta och jag kan väl säga att efter en del kloka samtal var vi alla överens om

att detta var det riktiga för familjen.

Veronika har slutat grundskolan. Hon har försökt underhålla spanskan och plugga lite i Sverige. Nu kommer hon att vara handledare i hemundervisningen för sina yngre syskon. Dessutom kommer hon att vara med doktor Doris på sjukhuset några dagar i veckan. Där ska hon lära sig ta blodprover, ge injektioner, ta blodtryck etc. Dessutom är det ett tufft sätt att lära sig språket.

Vad säger du om detta?

-Det låter bra. Vi får se hur det går, jag vill gärna försöka. Det känns bra att vara här, tycker jag.

Karin fortsätter fundersamt och lite dröjande:

-Det var på något sätt litet av att komma hem, tycker jag. Vi lever ju i ständig beredskap och detta steg var naturligt. Det var vila över beslutet att bryta upp. Det måste man ju göra hela tiden.

Du hade ju stora problem med bölder som orsakades av myggen. Har inte detta avskräckt?

-Ja, det var väldigt jobbigt. Stora variga sår och en sån smärta att jag knappt kunde gå utan stor självövernelse.

- Men jag blev helad. När jag kom från Santo Domingo

m...

förra gången hade jag stora besvär. Med svårighet tog jag mig till möteslokalen. Varje steg var en plåga. Arne Im-sen predikade över temat: "Maranata". Plötsligt gjorde han ett uppehåll, pekade på mig och sa: "Res dig upp och pris Gud Karin!" Jag reste mig upp och tackade Gud för allt han gjort för mig.

-Först tänkte jag inte på att det hänt något. Men nästa morgon vaknade jag utan smärta och kom ihåg att efter mötet hade jag inte haft ont längre. Tiden gick – smärtan var borta, såren läkte och sen har jag aldrig haft sådana problem.

Huset familjen Vidén bor i

har en stor trädgård. Det finns fruktträd och mycket rotsaker i trädgården, även om den är litet vanskött.

- Den städar vi snabbt och gör iordning säger *Sebastian* tryggt.

Efter bara några dagar syns resultatet. Torra grenar och träd är borthuggna, skräp och vissna löv borträfsade

Hur känns det att vara här igen? Hur går det med spanskan?

-Jodå, sådär.

Sebastian är ingen talför man och har ännu inga idéer om vad han särskilt skall göra i landet.

-Det ger sig, vi får se längre fram, säger han.

Även Sebastian kommer att ställa upp som handledare i familjens hemundervisning. Fyra barn och fyra olika årskurser gäller det. Med gott humör och god organisation kommer det att flyta utmärkt. Alla är inställda på att göra sitt bästa.

Karin fortsätter:

- Där vi bor är det lugnt och skönt. Vi hoppas att det kan bli en tillflykt för syskonen här, att de ska kunna komma till oss, vila och kanske koppla av lite. Tillsammans får vi utföra Guds verk.

-Livet är inte alltid lätt och vi har fått uppleva Guds omsorg om oss i församlingen. Det vill vi förmedla vidare. Och gemensamt ta nya steg.

Varje tisdag är det bibelstudium i huset. Det är viktigt att predika Guds ord och att det får vara grunden för arbetet.

Fängelsemissionen har på ett särskilt sätt varit en del av arbetet. Karin förklarar:

-Det har lagts på församlingens hjärta och vi vill fortsätta. Jag kommer ihåg de medicinska mottagningar vi haft i olika fängelser. Intrycken därifrån lämnar mig aldrig.

-Det känns bra att ha återfått kontakten både med advokater och några av de fångar som genom kommunitetens

arbete blev fria.

-Det var verkligen en glädje att möta Roa och hans familj i välkomstmötet. Och Marcelino hälsade på hos oss morgonen innan. Gud håller på att samla sitt folk upplever vi.

-Vi har ju också arbetet bland barnen för att lära dem läsa och skriva och Belkys har en liten skola. Jag har en dröm, eller rättare sagt ett böneämne; att kunna medverka till att alfabetisera i fängelset. Det är många som inte kan läsa och skriva. Vi måste hitta vägar och kanaler till behovets barn.

Avsaknaden av kyrka kan ibland sätta myror i huvudet på människor. Vi ska ju själva vara tempel. Där har broder Isaias visat ett föredöme. Han har upplåtit kyrkan för medicinska mottagningar och även för skolan. Barnen samlas i kyrkolokalen där Belkys undervisar de fattigaste barnen från grannskapet.

Kommuniteten kommer att ha gatumöten i samma område som skolan. Kito ivrar för detta och menar att lördagsförmiddagar fram till klockan tolv är det fullt kommers och mycket folk samlat – ett tillfälle som man bör ta vara på.

I lördags var familjen Vidén till Azua. De hälsade på Sandra, Antonio och deras son. Denna unga nyfrälsta familj brinner för Guds verk och söker vägar och medel att vara med. De äger en jordbit där de odlar rotfrukter som också kan användas för kommunitetens behov. Det finns många sätt och medel att vara med och tjäna Gud och syskonen. Karin påpekar att Sandra gärna vill börja en skola i området där de bor.

Bed för arbetarna att Gud får skickliggöra dem och att många kommer till tro på Jesus Kristus. ■

Foto: Silma Fridolfson

Berno Vidén i ett hjärtligt famntag med Carlos Peña Roa och hans hustru.

FRAMTIDEN i rätt perspektiv

Hans Lindelöw undervisar

Vi bevittnar katastrofer. Det ska bli hungersnöd och jordbävningar på den ena orten efter den andra. I den här situationen sätts ständaktigheten på prov. Det är nu det gäller att antingen hålla fast vid det vi fått höra och lära: antingen hålla fast vid Kristi Ord eller överge det och ta sin tillflykt till andra fästen.

Det som sker nu i världen gör att man tänker på vad Jesus sagt och vad de heliga författarna i Skriften uttrycker om de yttersta dagarna.

Det talas i bibeln om hedningarnas tider. Dessa hedningarnas tider kommer inte att vara i evighet. Det har satts en bestämd gräns då hedningarnas tider kommer att upphöra. Än så länge finns en öppen dörr för hedningar som vill komma till Gud genom Jesus Kristus. Men vi vet inte hur länge den dörren kommer att vara öppen.

Man upplever faktiskt att det som sker i världen förbereder för att denna dörr för hedningarna håller på att stängas. Då kommer en ny dörr att öppnas för det judiska folket. De kommer då att få tillfälle att se och erkänna sin Messias, som de nu vare sig ser eller erkänner.

Jesus talar om födslovåndorna. När vi läser noggrannare i Matteus och Markus evangelium det eskatologiska talet Jesus håller, så märker vi hur allt trappas upp.

Lärjungarna frågade Jesus om tecknen på detta som skulle ske och tidens ände, och vi läser hur Jesus svarade dem i Matt. 24:

-Sen till att ingen förvillar eder. Ty många skola komma under mitt namn och säga: 'Jag är Messias', och skola förvilla många. Och I skolen få höra krigslarm och rykten om krig; sen då till att I icke förlören besinningen, ty sådant måste komma; men därmed är ännu inte änden inne.

Vi ska alltså få höra krigslarm och rykten om krig. Det här tillhör slutskedet. Men om det bara handlade om krigslarm och rykten om krig och vi på det sättet skulle avgöra slutskedet i världshistorien, så måste detta slutskede ha pågått ganska länge. Ty krigslarm och rykten om krig har förekommit i alla århundraden efter Jesus och apostlarna.

Det kan väl inte vara något särskilt med det. Har då de yttersta tiderna varat i alla dessa århundraden? Ja, det har de! I alla dessa århundraden har det varit fråga om de yttersta tiderna.

Jag tror man kan se det så här att den enskilda individen och den enskilda församlingen, och slutligen hela världen står inför Herrens uppenbarelse. Den kommer alltså att på olika sätt aktualiseras för olika personer, olika församlingar och till slut för hela världen på ett avgörande vis. Vi läser vidare:

-Ja, folk skall resa sig upp mot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och jordbävningar på den ena orten efter den andra.

Här har vi redan varit med om en upptrappning. Men så sker ett genombrott för det väpnade våldet.

-Ja, folk skall resa sig upp mot folk, och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och jordbävningar på den ena orten efter den andra, men allt detta är allenast begynnelsen till födslovåndorna.

Vi är med om denna upptrappning i vår tid, både som församling och individer i detta skeende.

Vi har hört krigslarm och rykten om krig. Vi har också de senaste åren gång på gång bevittnat att det inte bara varit rykten, utan det har också skett genombrott för det väpnade våldet. Verkliga krigshandlingar på olika platser.

”Ständaktighet då konflikterna stegras

Vi bevittnar katastrofer. Det ska bli hungersnöd och jordbävningar på den ena orten efter den andra. I den här situationen är det ständaktigheten sätts på prov. Det är nu det gäller att antingen hålla fast vid det vi fått höra och lära: antingen hålla fast vid Kristi Ord eller överge det och ta sin tillflykt till några andra. Det är när svårigheterna kommer och drabbar på olika plan i det enskilda, personliga livet eller i vårt gemensamma liv som lokal församling eller i vårt samhälle eller i hela världen.

Det är då som alla alternativ till Jesu och apostlarnas undervisning blir så ödesdigra och allvarliga. Här står striden. Här gäller det för oss som individer, för oss som gemenskap att i dessa tider vara ständaktiga då vi upplever en stegring av konflikterna. Då kommer lockande erbjudanden att lyssna på en annan röst, att ta till sig en annan undervisning.

-Allt detta är endast begynnelsen till födslovåndorna. Då skall man prisa eder till misshandling, och man skall dräpa eder,

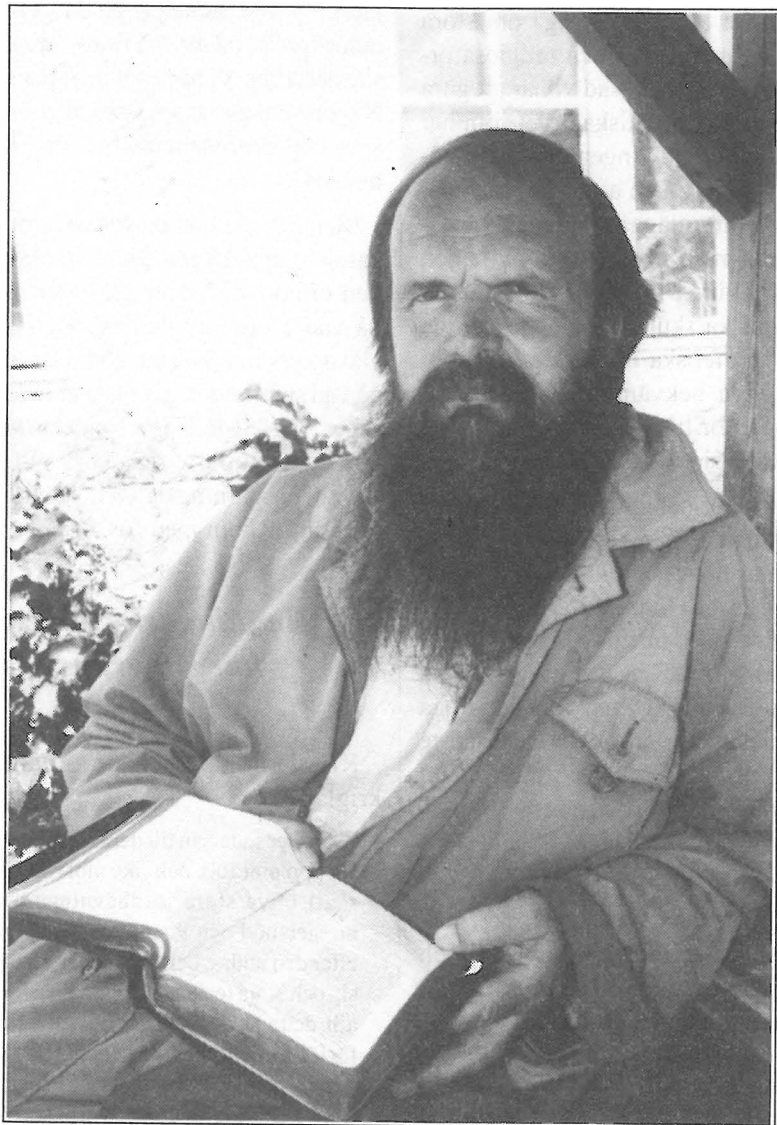

Foto: Tommy Jacobson

och i skolen bliva hatade av alla folk för mitt namns skull. Och då skola många komma på fall, och den ene skall förråda den andre, och den ene skall hata den andre. Och många falska profeter skola uppstå och skola förvilla många. Och därigenom att laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna. Men den som är ståndaktig intill änden, han skall bliva frälst. Och detta evangelium om riket skall bliva predikat i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk. Och sedan skall änden komma.

Om vi läser Matteusevangeliet, Markus och Lukas parallellt, så kan vi se att evangelisterna återger det Jesus säger likadant i både Matteus, Markus och Lukas. Det finns en viss skillnad, men i stort sett skriver de detsamma i det han talar om vad som kommer att tillhöra dessa födslovåndor.

Det handlar om krigslarm och rykten om krig som sedan kommer att avlösas av en värre och svårare situation då det inte längre handlar bara om rykten, utan

det sker verkliga genombrott av våld, då väpnade styrkor drabbar samman. De kan vara organiserade som gerillaförband eller stora, internationella pakter. Det har definitivt skett en stegring av den eskatologiska situationen.

Vi befinner oss av allt att döma i en situation då inte bara vår församlings öde och vårt öde som individer, utan hela världens öde kommer att avgöras. Matteus och Markus beskriver hur dessa födslovåndor stegras ända därefter att till slut kommer hela jorden att uppslukas av en dominerande makt som alltså kommer att ställa alla inför ett avgörande prov.

Matteus och Markus talar på ett sätt och Lukas på ett annat sätt om detta som kommer över hela jordens alla inbyggare.

Matteus skriver om det så här: (24:15)

–När I nu fän se 'förödelsens styggelse', om vilken är talat genom profeten Daniel,

stå på helig plats – den som läser detta, han give akt därpå – då må de som äro i Judéen fly bort till bergen, och den som är på taket må icke stiga ned för att hämta vad som finnes i hans hus, och den som är ute på marken må icke vända tillbaka för att hämta sin mantel. Och ve dem som äro havande eller som giva di på den tiden! Men bedjen, att eder flykt icke må ske om vintern eller på sabbaten. Ty då skall det bliva 'en stor vedermöda'....

Våldets upptrappning kommer alltså att leda till att hela världen, alla folk ställs inför ett avgörande prov. Detta får också församlingen i Filadelfia informationer om. Informationer som är mycket betydelsefulla, för det finns ett löfte med: "Eftersom du har tagit vara på mitt tålmodss ord" eller "mitt bud om ståndaktighet, skall ock jag taga vara på dig och frälsa dig ut ur den prövningens stund som skall komma över hela världen för att sätta jordens inbyggare på prov."

Den kommer över hela världen.

Våldets upptrappning ställer alla inför avgörande prov

"När I nu fän se 'förödelsens styggelse', om vilken är talat genom profeten Daniel stå på helig plats..."

Jesus själv anlitar profeten Daniel här. Och profeten Daniel och hans medbröder i Babel, Sadrak, Mesak och Abednego, de var verkligen personer som upplevde vissa ting som ägde rum på det lokala planet och som några få upplevde hur det snabbt kunde utvecklas och drabba alla. Och profeterna gick, som de alltid brukar, före. Profeternas lidanden och vedermödor var förebild för andras. Det som skulle drabba alla, det drabba de först profeterna.

Här talar Jesus om förödelsens styggelse. Denna upptrappning börjar med krigslarm och rykten om krig. Sedan kommer verkliga bataljer. Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike.

I Lukas 21 läser vi parallellstället. Jag tar med berättelsen om änkan, för den har sin betydelse i sammanhanget:

–När han såg upp, fick han se huru de rika lade ned sina gåvor i offerkistorna. Därvid fick han ock se huru en fattig änka lade ner två skärvar. Då sade han: "Sannerligen säger jag eder: Denna fattiga änka lade

dit mera än alla de andra. Ty det var av sitt överflöd som alla dessa lade ned något bland gåvorna, men hon lade dit av sitt armod, allt vad hon hade i sin ägo.

Jag tror inte att denna händelse står där utan vidare just innan lärjungarna frågar Herren om dessa avgörande händelser som gäller hans tillkommelse och ändens tid. Det verkar som om Skriften där vill undervisa oss om något som också gång på gång kommer igen i Jesu egna liknelser. För det handlar faktiskt om att ha det rätta perspektivet.

Det första Jesus måste göra när lärjungarna började visa honom på helgedomen, hur härligt och stort allt var, det var att korrigera deras perspektiv. Därför är det kanske på sin plats att vi läser allt som står sedan också, just i samband med denna förmaning. Vi får se upp så att vi inte lägger in våra egna värderingar. Varför? Jo, därför att "ingen profetia i något Skriftens ord kan av någon människas egen kraft utläggas."

Det går inte att bara gripa tag i Ordet, det går absolut inte bara förklara. Många har gjort det, många gör det. Vad blir resultatet? Jag läste häromdagen i en debatt i svensk samfundspress som gällde missionen bland judarna. Man hade olika syn på att missionera bland judarna i Israel. I den här debatten kom detta uttryck fram: "*De kristnas planer för den yttersta tiden*". Vad tycker ni om uttrycket?

Är detta som vi läser i Skriften "de kristnas planer för den yttersta tiden"? Är det vi läser de kristnas planer för Mellanöstern, de kristnas planer för nationerna, alltså även för vårt folk?

Jesús var tvungen korrigera lärjungarnas perspektiv

Om vi ser kristenheten i stort, alla som kallar sig kristna och om vi skulle låta dem planera något, förstår vi nog att det skulle se helt annorlunda ut än det som det profetiska ordet talar om. Vi kan lika säkert säga att precis lika ovidkommande är det att tala om judarnas planer för den yttersta tiden. Här är det inte fråga om de kristnas planer för den yttersta tiden, om judarnas planer eller muslimer-nas.

Här är det alltså inte fråga om stora grupper av människor och religiösa organisationers planer. Vad vi har att göra med här är det profetiska ordet som har den karaktären att "ingen profetia i något skriftens ord kan av någon människas egen kraft utläggas. Ty ingen profetia har någonsin framkommit av någon människas vilja." Det är uteslutet att någon människa skulle vilja något av det som det profetiska ordet talar om. För hennes egen bekvämlighets skull, för hennes liv, för hennes lycka skulle hon aldrig någonsin vilja något sådant.

Därför heter det att vad som är stort i människors ögon är inte stort inför Gud. Det som är högt bland människor är en styggelse inför Gud. När vi ser ut över hela världen och tar till oss det världsvida perspektivet, då har vi göra med många storheter. Ja, men vi måste fråga oss om det är stort inför Gud, det måste vi fråga oss hela tiden. Det finns sådant som vi räknar som styggelser – ja, men är det styggelser för Gud, måste vi ständigt fråga oss.

Det finns sådant som människor prisar, härligheter, rikedomar, vishet och makt – ja, men är det rikedom för Gud? Är det vishet och makt för Gud?

Vi läser sammanhanget i Lukas som vi redan gått genom i Matteus:

-Och då några talade om helgedomen, hur den var uppförd av härliga stenar och prydd med helgedomsskänker sade han: Dagar skola komma då av allt detta som I nu sen icke skall lämnas sten på sten, utan allt skall bli nedbrutet.

Vad var det för något här som var så härligt, uppfört av härliga stenar, prytt, osv. ?

Det ser annorlunda ut för Jesus, för han ser det hela som profeterna ser. Profeterna ser vad saker och ting till sist representerar.

-Då frågade de honom och sade: "Mästare, när skall detta ske? Och vad bliver tecknet till att tiden är inne, då detta kommer att ske?" Han svarade: "Sen till att I icke bliven förvillade. Ty många skola komma under mitt namn och säga: 'Det är jag' och 'Tiden är nära.' Men följ dem icke. Och när I fån höra krigslarm och upprorslarm, så bliven icke förfärade; ty sådant måste först komma, men därmed är icke strax änden inne."

Jag vill bara inflika en sak här. När vi läser "många skola komma under mitt

namn" – vad tänker vi på då? Vi tänker naturligtvis på att det finns falska messiasgestalter. Vi har en här, vi har en där. Någon som gör anspråk på att vara Messias och representera honom. Å, vad hemskt!

Men har ni tänkt på vad den romersk-katolska kyrkan gör? Har ni tänkt på vad den ortodoxa kyrkan gör? Har ni tänkt på vad en del av den evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige gör? Har ni tänkt på vad samfunden gör? Det är ingen som säger "jag är Messias". Nej, men vad ligger i deras utfästelser? Och vad ligger det i deras gärningar? Och vad träder de egentligen fram med för anspråk?

Hedningarnas tider har sin gräns

Krigslarm, upprorslarm – rykten om krig!

-Därefter sade han till dem: "Folk skall resa sig upp mot folk och rike mot rike; och det skall bliva stora jordbävningar, så och hungersnöd och farsoter på den ena orten efter den andra, och skräcksyner skola visa sig och stora tecken på himmelen. Men före allt detta skall man gripa eder, man skall förfölja eder och draga eder inför synagogorna och sätta eder i fängelse och föra eder fram inför konungar och landshövdingar för mitt namns skull. Så skolen I få tillfälle att frambära vittnesbörd. Märken därför noga, att I icke förut må göra eder bekymmer för huru I skolen försvara eder.

När jag läser det här, så längtar jag efter domstolen. Inte för domstolens skull, inte för alla otrevligheters skull som hör samman med detta, men för det här som vi får höra nu:

-Jag skall giva eder sådana ord och sådan vishet, att ingen av edra vedersakare skall kunna stå emot eller säga något emot. I skolen bliva förrådade till och med av föräldrar och bröder och fränder och vänner; och somliga av eder skall man döda. Och I skolen bliva hatade av alla för mitt namns skull. Men icke ett hår på edra huvuden skall gå förlorat. Genom att vara ståndaktiga skolen I vinna edra själar.

Tänk, vänner, att få vara med! Att få vara med och förkunna allt Guds rådslut! Jag vill inte använda uttrycken plan och planer – de tilltalar mig inte. Men det finns ett Gudomligt rådslut för dessa yttersta tider.

Tänk, att få vara med och uppenbara detta för människor! Inte på det traditio-

nella sättet som har stelnat och dött och är helt obegripligt för de flesta, för man har fullständigt bepansrat sig mot alla religiösa fraser. Men att uppenbara Guds Ord på detta sätt – är inte detta ett mål att sträva efter? Även om vi inte strävar efter fängelse och domstolar, så måste vi väl i alla fall sträva efter denna *vis-het!*

Då har vi kommit fram till det moment som enligt Matteus och Markus skrivs så här: ”Men när I fån se förödelsens styggelse stå på helig plats...” Så säger inte Lukas. Han uttrycker det istället så här:

-Men när I fån se Jerusalem omringas av krigshärrar, då skolen I veta, att dess ödeläggelse är nära. Då må de som äro i Judéen fly bort till bergen, och de som äro inne i staden må draga ut därifrån, och de som äro ute på landsbygden må icke gå ditin. Ty detta är en hämnens tid, då allt som är skrivet skall uppfyllas.

Vad betyder det att det är en hämnens tid? Det betyder att Messias skall uppenbaras – men sakta i backarna, för det kommer först en anti-Messias. En hämnare, som kommer att tjäna Gud på det sättet att han kommer att förverkliga Guds vredesdomar.

-Ve dem som äro havande eller som giva di på den tiden! Ty stor nöd skall då komma i landet och en vredesdom över detta folk. Och de skola falla för svärdsegg och bliva bortförda i fångenskap till allahanda hednafolk; och Jerusalem skall bliva förtrampat av hedningarna, till dess att hedningarnas tider är fullbordade.

Och när Jesus säger det här, då får vi klart för oss också att det handlar om att hedningarnas tider har en gräns. Vad skulle nu kunna markera att vi befinner oss praktiskt taget på gränsen till just de händelser som vi här läser om?

”Det heligaste från templet placerades i hednavärlden

Vi har varit med om krigslarm och rykten om krig – det första. Det har också skett genombrott av verkliga krigshandlingar. Så kommer alltså det läget då det sker en världsvid mobilisering omkring en enda ort. Det är inte längre då lokala förvecklingar, utan just att hela världen dras in i en världsvid mobilisering.

Om hedningarnas tider av Jesus beskrivs på detta sätt att Jerusalem skall

bli förtrampat av hedningarna, då finns det verkligen skäl för oss att fråga: Vad sysslar vi med när vi menar oss bekänna Jesus och tjäna Gud, såsom omvända hedningar?

Krigslarm och rykten om krig. Folk skall resa sig mot folk. Världsvid mobilisering. Omkring en enda stad, en enda plats på jorden. Profeten Sakarja belyser detta skeende i kap. 12:

-Detta är en utsaga som innehåller Herrens ord över Israel. Så säger Herren, han som har utspänt himmelen och grundat jorden och danat människans ande i henne: Se, jag skall göra Jerusalem till en berusningskalk för alla folk runt omkring; jämväl över Juda skall de komma, när Jerusalem bliver belägrat. Och det skall ske på den tiden, att jag skall göra Jerusalem till en lyftesten för alla folk; var och en som försöker lyfta den skall illa sarga sig därpå. Och alla jordens folk skall församla sig mot det.

Vad betyder detta att försöka lyfta Jerusalem? Är det inte just detta vi nu bevittnar? Man försöker lyfta Jerusalem. Alla världens vise och politiker har engagerat sig. Alla möjliga experter och kunniga, rådgivare och diplomater. Vad orsakar all denna aktivitet? Man försöker lyfta Jerusalem.

Vi återvänder till Lukas 21. Det som står här har den högsta aktualitet för oss som Jesu Kristi egna. Vi lägger då särskilt märke till uttrycket att Jerusalem skall förtrampas av hedningarna till dess att hedningarnas tider är fullbordade.

När Gud utvalde Israels folk gav han åt det sina löften, sin lag och tempeltjänsten och prästadömet. Då vet vi att han, som han själv säger, placerade sitt hjärta och sina ögon i detta folk, i dess mitt. I folkets mitt, i landet och staden som han hade utsett. David intog Jerusalem cirka 1000 år före Kristus för att göra den till den stad där Gud skulle bo i sin helgedom på berget Sion.

Sedan kom i tidens fullbordan denne märklige Jesus från Nasaret och åstadkom revolution som ledde till att det allra heligaste som judarna hade i sin helgedom där i Jerusalem, Guds eget hjärta och Guds ögon, placerades mitt i hednavärlden.

I städerna i Mindre Asien enligt Uppenbarelsebokens tre första kapitel, ser vi att ljusstaken som en gång stod i det rum som kallas det heliga, den sjuarma-

de ljusstaken har delats i sju individuella ljusstakar och stod i hedningarnas städer.

Människosonen, som aposteln såg, gick omkring bland de sju gyllene ljusstakarna. Han kom till sitt eget, men hans egna tog icke emot honom. I världen var han, men världen ville icke veta av honom. Men stunden kom då nationerna fick detta erbjudande. Då måste Jesus ha sett något i nationerna. Man kan fundera på att han uttrycker sig på detta sätt att Jerusalem skall bliva förtrampat av hedningarna till dess att hedningarnas tider är fullbordade. Vad ligger i detta uttryck?

Gud beslutade göra stenar till barn åt Abraham

Vi är ett fjärran hednafolk, vi förtrampar alltid Jerusalem. Dystert, men sant. Därför att Jerusalem i den mening han talar här kan inte annat än förtrampas av hedningarna. Därför att det Jerusalem, som han talar om här, representerar något som för evigt är avskilt från nationerna. Det kommer aldrig att släppa till sig en enda hedning om han inte först omskurit sig enligt Mose lag och förbundit sig att hålla lagen på alla punkter.

”När I fån se Jerusalem omringas av krigshärrar...” Det här momentet i Lukas har sin motsvarighet i Matteus och Markus. Där heter det: ”När I fån se förödelsens styggelse stå på helig plats...” Samma förhållningsregler gäller: ”Då må de som är i Judéen fly bort till bergen, och de som är inne i staden må draga ut därifrån och de som är ute på landsbygden må icke gå ditin...”

Jag tror Gud vill att vi ska vara angelägna om att se saker och ting i det stora sammanhanget. Också förstå något av det här att Gud ser så oerhört annorlunda på tingen. Därför inramas det här talet i Lukas evangeliums 21:a kapitel av denna märklige händelse om ankans ofergåva. Jesus ser den med sina ovanliga ögon, jämfört med hur andra ser.

Allting börjar med att det som är stort, eller, som det står här ”härligt och prytt”, som denna helgedom, det ser ut på ett helt annat sätt i Jesu ögon. Därför måste vi umgås med hela detta hans tal i detta sinne som Jesus genom sitt ord skapar. Han skapar hos oss ett nytt sinne. Om

vi vill ta emot hans ord, så verkar det ett nytt hjärta, en ny själ och en ny ande i våra bröst.

De ting som händer i den yttersta tiden är en upptrappning. Jesus kallar det för *födslovåndorna*. Det börjar med rykten om krig. Sedan blir det verkligen krig. Detta äger rum på flera olika håll. Sedan blir det en världsvid mobilisering omkring en enda ort. Nu borde allas uppmärksamhet vändas i en riktning. Men hör vad Jesus säger: "Då må de som är i Judéen fly bort till bergen." Varför då? Varför ska alla fly som befinner sig i närheten? Jo, det förstår vi ganska väl av sammanhanget.

Nu riktas allas uppmärksamhet åt ett håll. Nu mobiliseras hela världen mot en plats. Det gäller att inte vara för intagen av platsen, så att man fångas alltför mycket av det som händer där. Jesus säger att nu gäller det att fly.

Aposteln Paulus undervisning i Galatbrevet klargör för oss ett och annat. Exempelvis det vi läser i Gal. 2:15:

-Vi för vår del äro väl på grund av vår härkomst judar och icke "hedniska syndare".

Detta uttryck "hedniska syndare" talar till mig om att det här är ett ironiskt uttryck. Här kommer alltså Paulus in på detta som var en fullständig omöjlighet för juden att tänka sig: Att en hedning skulle bli frälst och försonad med Gud på det sättet att han fick tillträde till det allra heligaste.

Börjar vi räkna med ett jordiskt Jerusalem, blir vi förtrampade.

Detta var omöjligt för Petrus att förstå. Om inte Herrens Ande på ett alldeles särskilt sätt talat till honom, skulle han inte ha förstått detta att en hedning skulle kunna bli fylld med Guds Ande. Israels Guds Ande, den Gud som är profeternas andars Gud. Jesajas och Jeremias och Hesekiels Gud, Elias och Elisask Gud – skulle den anden kunna flytta in och bo i en hedning? I en oomsuren? Det trotsar all rim och reson!

Just med detta ord fångar Paulus något väsentligt. Det handlar om ett ursprung som inte är ett ursprung i kött och blod, geografiska eller historiska förhållanden, utan det handlar om ett annat

slags ursprung. Det kan också en hedning ha, säger Skriften, om han fruktar Gud och ger rikliga almosor. För den hedningen siktar inte på ting som har med de fysiska eller materiella tingen att göra, som om dessa ting kunde göra en människa helig. Nej, han siktar på något annat: han söker Gud. Och Gud tar emot honom! Varför? Jo, för Gud har icke anseende till personen.

Läser vi i Skriften om de kristnas planer för de ytters- ta tiderna?

Det avgörande är inte släkt och familj, nationell härkomst, tradition eller religion. Det avgörande är vad Gud gör. Att han av dessa stenar kan uppväcka barn åt Abraham. Om vi låter Gud vara vad han enligt detta vittnesbörd är, så vet vi att han tar ut sin brud, vilken nationalitet eller vilka omständigheter hon än kommer ifrån. Han gör den själ som är honom hängiven, den människa som vill bli hans partner – Gud gör honom eller henne till ett Jerusalem, så till den grad att det sedan inte finns något annat Jerusalem kvar.

Gud har fattat beslut att göra stenar – det är du och jag – till barn åt Abraham. Så omöjligt var det nämligen för juden att fatta att någon av hednisk börd skulle kunna få den ställning som de sedan, när apostlarna började predika i själva verket fick. Om Gud gör människor av hednisk börd till Abrahams barn, då måste vi respektera det, och inte själva försöka göra något.

Det finns en stad här i världen som kallas för Jerusalem. Men den är inte Jerusalem i Guds ögon. Enligt Uppenbarelseboken kallas den staden "andligen talat" för Sodom och Egypten. Skulle vi göra den staden till vårt Jerusalem, så skulle vi förtrampa det sanna Jerusalem.

Det är anledningen till att Jesus uppmanar sina lärjungar att fly från den stad och den plats som han talar om, än om hela världens uppmärksamhet riktas åt det hållet. Jesus uppmanar sina lärjungar att rikta sin uppmärksamhet åt ett annat håll. Åt vilket håll då? Jo, det gäller att börja ställa rätta frågor om sin härkomst.

"Vi för vår del äro på grund av vår härkomst judar och icke 'hedniska syndare'." Har vi vår härkomst i Kristus, så ska vi inte blanda in det med något annat. Vare sig nationellt, geografiskt eller historiskt, traditionellt, symboliskt eller religiöst – ingenting annat!

-Jag hade beslutat mig för, att när jag var ibland eder icke veta av något annat än Jesus Kristus, och honom såsom korsfäst.

Ska Jesus när han kommer åter finna någon som tar honom på allvar? I världen var han, men världen ville icke veta av honom. Han kom till sitt eget, men hans egna togo icke emot honom. Han står utanför Jerusalem och Israel. De har inte erkänt honom – de kan inte erkänna honom. Inte förrän tiden kommer. Och då kommer deras erkännande att se ut på ett speciellt sätt, som det står skrivet i den heliga Skriften, i Sakarja 12.

Om Jesus är vår härkomst och ingen annan, då har vi verkligen en härkomst. Han står utanför. Inte bara utanför Jerusalem och Israel. Han står också utanför Laodiceas församling. Där ser vi att kristenheten utvecklas på samma sätt som en gång judarna gjorde. Vi vet vad judarna gick för öde till mötes då de inte tog vara på vad de hade. Men vad tror du "hedniska syndare" går för öde till mötes, om de inte tar vara på det de aldrig i alla fall har förtjänat? Jag vågar inte tänka på det.

Det gäller att börja ställa rätta frågor om sin härkomst.

Dörren håller på att tillslutas. Hedningarnas tider håller på att avslutas. Jesus står utanför. Det är tragiskt. Men det är inte hopplöst, så länge vi kan komma ut till honom där han står utanför. Så länge vi kan gå ut till honom där han står utanför, så länge finns det sannerligen hopp. Och, ära vare Gud och Lammet för det!

I Hebreerbrevet talas om den tid då han åter skall låta den förstfödde inträda i världen. I den meningen har vi rätt att tala om och tänka på hans tillkommelse. Men vi vet att detta kommer att bli en katastrof. Det står att alla släkten på jorden skall jämrä sig vid hans åsyn. Upp. 1:7

-Se, han kommer med skyarna, och allas

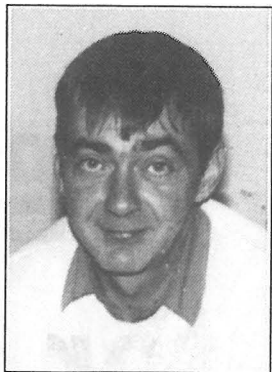

Foto: Mikael Eliasson

Vem är en kristen?

Text: Dieter Röhl

Kristen är den som har Kristus! Hur blir man en kristen? Kanske genom dopet? Genom ett kristet liv? Genom goda gärningar? Genom tillhörighet till kyrkliga organisationer?

Allt är meningslöst, när det som är avgörande fattas! Genom alla dessa frågor kan man pröva, om man är en kristen.

Jesus Kristus är den ende Frälsaren. Också för dig! "Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsade." (Apg. 4:12)

Har du haft en avgörande upplevelse? Utan omvändelse, utan bot och bättring går människan evigt förlorad. Har du den rätta kunskapen om Gud?

Jesus dog för våra synder

och är uppstånden och lever! Jesus Kristus är den sanne Guden och evigt liv. Är ditt gamla liv förbi? Det medvetna åtskiljandet från synd, från lidelse, begärelse och ond lust måste äga rum.

Jesus talar: "Jag är ... sanningen" (Joh. 14:6)

"...och sanningen skall göra er fria." (Joh. 8:32)

"Det gamla är förbi, se, det nya har kommit." (2 Kor. 5:17) Har du visshet och säkerhet?

"Vi vet att vi har gått över från döden till livet, ty vi älska bröderna. Den som icke älskar, blir kvar i döden." (1 Joh. 3:14)

"Den som hör mitt ord och tror på honom som harsänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet." (Joh. 5:24)

Älskar du Gud, Jesus Kristus, bibeln och alla som tror på Honom? Gläder du dig inför framtiden? Läser du dagligen Guds ord och älskar du gemenskapen med Jesus Kristus i bön?

Jesus kommer tillbaka. Han skall hämta till sig alla som tagit emot hans frälsning. För den kristne väntar en oanad härlighet! Jesus lovade:

"Jag skall komma tillbaka och ta er till mig."

Den som tror på Jesus kommer till ljuset! "... de vänder sig från mörker till ljus, från Satans makt till Gud. (Apg. 26:18)

Fatta ditt beslut: den personliga omvändelsen till Jesus Kristus. Förtvivla inte: Jesus ropar på dig! Han vill rädda dig!! ■

ögon skola se honom, ja, ock deras som hava stungit honom; och alla släkter på jorden skola jämra sig vid hans åsyn.

Det står att alla släkter *på jorden* skall jämra sig vid hans tillkommelse. Men hans släkte är inget släkte på jorden. Det är ingen släkt som med något djupare allvar räknar med något jordiskt Jerusalem. Utan det är ett släkte som räknar med honom:

-Jag hade beslutat mig för att medan jag var ibland eder icke veta av någon annan än Jesus Kristus och honom såsom korsfäst.

Börjar vi räkna med ett jordiskt Jerusalem, kommer vi i samma ögonblick att börja bli förtrampade. Då kommer vi att stå där såsom förtrampade, då vi föraktar det Gud gav. Förringade förstfödslo-rätten.

Hedningar kan inget annat än förtrampa Jerusalem. Vi har den konstitutionen. Skulle jag räkna med ett jordiskt Jerusalem med något djupare allvar, så skulle

jag vara en förtrampare. Det finns ingen annan räddning, inget annat hopp för mig att räkna med än Jesus Kristus och honom såsom korsfäst. Tänk om du och jag också gör det till hundra procent, då räknar han också med oss till hundra procent. Han räknar inte med något jordiskt Jerusalem. Det är du och ingen annan som är Jerusalem!

Nu befinner du dig i Höga Visans första kapitel, och är störd över att det finns andra som trängs omkring honom. Det står om tärnor. Det står om Jerusalems döttrar. Det står om rävarna. Alla andra som trängs och stör dig. Men om du följer denna väg, denna över måttan härliga väg till slutet, så kommer ingen att störa. I Höga Visan ser vi kapitel för kapitel hur detta gudomliga brudpar får gestalt för varandra allt mer. Alla andra och allt annat tonar bort allt mer. På det sättet börjar de regera och styra alla nationer med järnspira.

Tiden är kort. Nådens tid som har gällt

väldigt länge: Jesus Kristus och honom såsom korsfäst, gäller ännu kanske några flyende sekunder. Sedan stängs porten, och frälsningserbjudandet kommer inte att gälla längre. Nu predikar vi korets darskap, och det har kraft i sig. Men när dörren har stängts, när hedningarnas tider är avslutade är tiden ute.

Min vän, låt oss ta vara på vad vi fått så vi ser betydelsen av det, och frigör oss från allt som ingen betydelse har. Allt som bara innebär förtrollning. "Hennes vredesvin" – vad är det? Det står om det i Uppenbarelseboken. Det åstadkommer berusning.

Låt oss se till att vi är nyktra. Tiden kräver, Guds ord kräver, Jesus vill att vi räknar med honom till hundra procent. Gör vi det, så kommer han att räkna med oss. Du är värdefull. Den skönhet du har i hans ögon vill han skall fullbordas och vara till hans prydnad och ära i denna tid. ■

Vi har varit samlade en hel skara barn, föräldrar och ledare från olika delar av Sverige, och även från Norge, till sportlovsvecka i Kilsbergen utanför Örebro. Den arrangerades av Pilgrimsskolans föräldrar, för att vi skulle få tillfälle till samlingar omkring Guds Ord.

Vi hade en underbar vecka, med både skridsko- och skidåkning, men särskilt upplevde vi hur Gud är angelägen om att tala till barnen, för att de ska räddas till livet.

Ett stort allvar präglade undervisningen, som handlade om att vara ett annorlunda folk och att handla i tro på Guds Ord. Vid ett särskilt möte behandlades frågor som barnen fått lägga i en frågelåda. Vi fick gripna ta del av och försöka besvara deras mycket allvarliga och livsavgörande frågor; bland andra: "Hur vet man att man är redo när Jesus kommer?"

Vi förstår att Gud verkar på barnens hjärtan. Flera fattade beslut att låta döpa sig, och även de minsta bland barnen mötte Gud och kände Andens vidrörande. Bed för barnen och Pilgrimsskolans hemundervisning! *Detta är en Guds hjärteangelägenhet!* Så rapporterar GERTRUD JOHANSSON, en mor, som många år haft hemundervisning för sina barn. Här förmedlar hon vidare till våra läsare vad hon talade om vid ett av de minnesvärda mötena:

Robert fick följa Jesus i dopets grav, tillsammans med fyra andra ynglingar söndagen efter skolveckan. Robin Vidén döper.

"Gud hade en plan för Mose liv. Hans föräldrar måste handla annorlunda än alla andra. När de till sist måste låta honom hamna i floden, bevarades hans liv för han låg i en korg. Varför var inte floden full av korgar, som andra föräldrar gjort till sina barn?"

I Matt. 7:13-14 kan vi läsa om två olika vägar. Den breda vägen som många vandrar på och den smala vägen där få går fram. Vi människor vill ju helst vara lika alla andra. Vi känner oss bäst till mods om vi inte skiljer oss från mängden, utan gör och ser ut som de flesta. Vi måste dock göra klart för oss att om vi vill vandra på Guds väg, gäller det oftast att vi behöver göra annorlunda än den stora hopen av människor.

Gud har gett oss sitt Ord, anvisningar till frälsning och hjälp. Inte för att krångla till livet för oss. När vi vill för-

verkliga Hans vilja, erfar vi ofta att andra inte förstår eller ger sitt bifall till vårt sätt att handla, men vi blir Guds vänner på ett underbart sätt. *"I ären mina vänner, om I gören vad jag bjuder eder."* Joh. 15:14. Gud har en plan för var och en och han vill ha oss till sina vänner.

I Guds ord kan vi läsa om många människor som blev Guds förtrogna på ett särskilt sätt. Vi har Enok, Noa, Abraham och många fler. Gud talade med Moses ansikte mot ansikte som människor talar med varandra.

Vi ska se särskilt på Mose

liv. I Hebr. 11:23 läser vi:

-Genom tron blev Moses vid sin födelse dold av sina föräldrar och hölls av dem gömd i tre månader eftersom de sågo 'att det var ett vackert barn'; och de läto icke förskräcka sig av konungens påbud.

Det här var en speciellt svår tid, då Faraos befallning gjorde att barnen måste mista livet de fått av Gud. Alla andra föräldrar menade sig inte ha något val. Faraos befallning måste åtlydas trots att man tyckte det var förfärligt. Man kanske kastade sitt barn i floden och bad en bön att Gud skulle beskydda det. Men Mose föräldrar såg läng-

Vara annorlunda t rädda livet!

re. De visste att Gud hade en plan för Mose liv. Livet måste räddas. Här måste ett handlande till; inte bara böner. De måste göra annorlunda än alla andra. När de till sist måste låta även honom hamna i floden, bevarades hans liv för han hade fått en korg omkring sig först. Varför var inte floden full av korgar, som andra föräldrar gjort till sina barn? Hoppas du förstår bilden!

Gud visar sitt folk i varje tid vad som är nödvändigt att göra. Vi har i vår tid en särskilt svår situation för barnen. Hur kan vi rädda dem? Vad gör du förälder för ditt barn? Böner räcker inte, ett handlande måste till. Gud har visat oss en väg genom hemundervisningen i församlingens hägn. Där kan vi "dölja" bar-

nen under deras första tid, för att gudslivet ska kunna gro och spira till förberedelse för konfrontationen med världens krafter. Kom ihåg: att gå Guds väg är att göra annorlunda än alla andra.

Moses kom till Faraos palats med en särskild grund i sitt liv. Han visste att han hörde till ett annat folk. Han hade en vision om ett högre mål. Förmodligen längtade han efter att få göra något för sitt eget folk. Nu måste vi förstå att även Faraos stora planer för Moses. Han hade till och med möjlighet att arva tronen. Säkert fanns där folk i palatset som försökte övertala honom att stanna där. Tänk vad han skulle kunna göra för sitt folk när han fått makt och inflytande! Nu var

valet Moses eget, inte hans föräldrars. Skulle han gå Guds väg eller välja det som de många skulle ha valt.

I Hebr. 11:24 läser vi:

-Genom tron försmådde Moses, sedan han blivit stor, att kallas Faraos dotterson...

Tack och lov! Moses själv trodde och handlade. Han kom så in i Guds plan. Gud lät honom först misslyckas totalt, för att visa att här gällde inte något världsligt inflytande. Nej, Guds väg är smälekens och förödmjukelsens väg.

Moses höll smäleken för en större rikedom än Egyptens skatter. Han måste fly Egypten. I egyptiernas ögon blev han, som var nästan kronprins, ingenting längre. Ing-

en i Egypten räknade längre med honom, en fåraherde, som måste jobba åt sin svärfar.

Hur är det? Kanske måste du fly från världens väg för att komma in i Guds plan med ditt liv. De flesta kanske tycker att du inte är riktigt klok. Kanske din begåvning inte kommer till sin rätt. Innebär vägen som du upplever du ska gå, smälek. Var frimodig! Den vägen är en större rikedom än du annars kan få. Du förälder, du hindrar väl inte dina barn att söka Guds vilja, även om vägen ser ringa ut? Var så säker på att Gud räknar med den som låter sig förödmjukas.

Gud såg till Moses. Han räknade med honom. Guds tanke var så oändligt mycket större än Faraos planer. Till och med Faraos själv måste så småningom böja sig för den makt som Moses fick med Gud. Genom att gå den smala vägen, göra annorlunda än alla andra, kunde Moses bli Guds speciella vän som Han kunde tala med och delge sina planer.

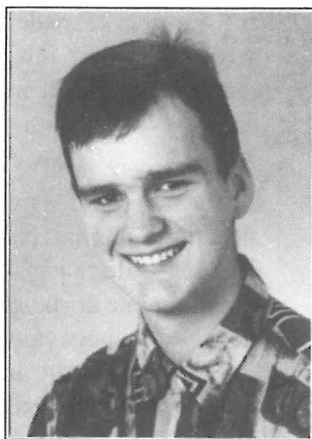
Gud vill även i vår tid ha vänner och profeter, som Han kan uppenbara sina planer för, till räddning för Guds folk. ■

Jane från Tanzania stod på skidor för första gången i sitt liv. Här i snöbollskrig med skolbarnen.

"Higher, higher, lift Jesus higher..." Sången steg i högan sky till jublande gester.

Text: Paulus Eliasson

Känd i himmelen och bekänd av Jesus

Jesus framställer tre liknelser där han visar bort de som på "den dagen" befinner sig utanför dörren. Den första i Matteus 7:22-23

"Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn --- och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!"

Den andra i Matteus 25:1-13, där Brudgummen säger till de jungfrurna som sent omsider kommer till bröllops-salen:

-Amen säger jag er: Jag känner er inte.

Den tredje berättas i Lukas 13:25-27:

-När husets Herre har stigit upp och stängt porten och ni står utanför och bultar och säger: Herre öppna för oss, då skall han svara er: Jag vet inte varifrån ni är. Då skall ni säga: Vi åt och drack när du var med, och du undervisade på våra gator. Men han skall svara er: Jag vet inte varifrån ni är. Gå bort ifrån mig, alla ni som bedriver orättfärdighet.

Av dessa liknelser förstår vi att Andens gåvor, eller skenet av att ha Andens gåvor, inte är det som gör att Jesus bekänner sig till oss. Inte heller det faktum att vi faktiskt går på vägen, eller att vi lyssnar till förkunnelsen och lever i gemenskapen. Då frågar man sig - vad är det som gör skillnaden?

Det är två saker: Bönen och bekännelsen. Jag vill visa på detta utifrån aposteln Paulus liv.

Djupare in i bönen och gemenskapen med Jesus.

Paulus frälsningsupplevelse tar sin begynnelse då han är på väg till Damas-

"Var och en som bekänner mig inför människorna, honom skall också jag bekänna inför min Fader i himlen." (Matt. 10:32)

kus för att förfölja de som bekänner sig till "den vägen" - dvs. de kristna. På vägen uppenbarar sig Jesus för honom, och förklarar för Paulus vad det är han i verkligheten gör, nämligen spjärnar mot udden, kämpar emot den övermäktige.

Efter denna upplevelse blir han blind och förs in i Damaskus, där han under tre dagar fastar och beder. Herren kommer till en lärjunge som heter Ananias, och säger åt honom att gå till "Raka gatan och fråga i Judas hus efter en man som heter Saulus och är från Tarsus, ty se, han beder..." (Apg. 9:11)

Herren visste var han befann sig, ty han bad. Gud kunde utföra sitt verk i honom, för han bar sådan frukt som hörde till omvändelsen - han bad.

Många år efter denna händelse är Paulus i Efesus, där han för lärjungarna håller samtal i Tyrannus lärosal, så att "alla som bodde i Asien, judar och greker, fick höra Herrens ord" (Apg. 19:10) Många kringvandrande andeutdrivare tar vid denna tid sig för att uttala Jesu namn över besatta människor. Några av dessa var Skevas sju söner. De säger till en man som var besatt av en ond ande: "Jag besvär er vid den Jesus som Paulus predikar" Men den onde anden svarar dem och säger: "Jesus känner jag till, och vem Paulus är vet jag, men vilka är ni?" (Apg. 19:15)

Paulus var också en välkänd fiende som de fruktade, han hade gjort sig bekant i den andliga världen. Hur då? Genom sin bön. Hade det varit för Paulus

tidigare andeutdrivningar så hade de onda andarna sagt samma sak till honom, då han i Jesu namn drev ut den onde anden ur slavflickan i Apg. 16, vilket enligt våra källor är första gången Paulus driver ut en ond ande.

Genom bönen blir du en maktfaktor. Inte på grund av vad du kan, utan på grund av vad du låter Gud göra. En fysiskt passiv ställning blir en andligt aktiv position. Aposteln Jakob beskriver:

-Elia, som också fick lida, bad en bön att det inte skulle regna, och det regnade inte på jorden under tre år och sex månader. Och när han sedan bad igen, gav himlen regn och jorden bar sin gröda. (Jak. 5:17-18)

Genom sin bön gjorde sig Elia bekant i den himmelska världen.

Längre ut med den goda bekännelsen.

-Därför, konung Agrippa, blev jag inte olydig mot den himmelska synen... (Apg. 26:19)

Aposteln avlägger sitt vittnesbörd inför konung Agrippa, under sin fångenskap i Cesarea. Han hade nåtts av kallet, gått in i bönen och i gemenskapen med Gud fått insikt i mycket, vilket Paulus också påpekar i Efesierbrevet 3:4. Men aposteln hade heller inte blivit ohörsam den himmelska synen. Vad innebar den? Herren berättade i begynnelsen för Ananias vad han ville med Paulus:

-Han är ett redskap som jag utvalt för att bära fram mitt namn inför hedningar och kungar och inför Israels barn. Och jag skall

Våga ifrågasätta Islam!

Text: Mats Sundström, Rosvik

Min avsikt är inte att förolämpa islam och hängivna troende muslimer. Avsikten är att hjälpa muslimer lämna Muhammeds irrläror och sedan väcka dem till tro på Guds son Jesus Kristus. Tyvärr ser många muslimer varje kritik av deras tro som en personlig förolämpning. När muslimer säger Allah är en och Muhammed är hans profet, underkastar de sig Muhammeds ord i Koranen. Sedan påstås att Koranen är den sista och slutliga uppenbarelse, därmed reduceras alla andra läror till intet. Enligt Islam är Koranen ofelbar. Min uppfattning är att Koranen är ett människoverk, dikterat av den falske profeten Muhammed. Koranens Gud Allah och Koranens profet Muhammed kan ej frälsa någon människa. Vi måste älska, bedja och predika för muslimer, men inte låta islam stå oemotsagt.

Hur uppstod Islam?

Islams grundare är Muhammed. Han föddes 570 e. Kr. Vid fyrtio års ålder började han få drömmar och visioner som blev nedskrivna i Koranen. Islams snabba utbredning möjliggjordes genom Muhammeds krig, plundringar och förföljelser. Efter tio år hade arabiska halvön övergått till islam. Syrien erövrades 635, Iran 643, Nordafrika 670 och Spanien 711. År 732 stoppades de muslimska härarna i en avgörande drabbning i

Poitiers Frankrike. Hundra år efter Muhammeds död var länder från Frankrike till Indien erövrade. Europa var hotat, samtidigt var det islams guldålder.

Vad är islam?

Vid en närmare granskning av Koranen upptäcker man ganska snart att islam är en blandreligion. Det finns inslag av arabisk hedendom, Muhammeds uppenbarelser, judendom, kristendom och inte minst arabisk 600-talskultur. Muhammed är enligt islam Guds sändebud. Att påstå att Jesus är Guds Son är för en muslim en hädelse. Gud har ingen Son, utan Muhammed är Guds sändebud till människorna. Det är vad islam predikar. När islam har fel om Jesus har de också fel gudsbild. Jag tror att islam är en vilolära.

Islams expansion år 2000

Expansionen bedrivs på olika sätt, beroende på var den uppträder. I västvärlden, exempelvis i Sverige, går de varligt fram. I Afrika och andra länder med svaga demokratier använder muslimer samma taktik som Muhammed gjorde för 1400 år sedan. Jag tror att en ökad muslimsk befolkningsandel kommer att ställa allt större krav. Ett av kraven kan vara införandet av sharia-lagar.

Sharia

Muslimsk lagstiftning heter sharia. Shariilagarna är hämtade ur Koranen och sunna. Sunna är Muhammeds livsföring under sin levnad. Det vi i Sverige mest märker är islamsk familjerätt, grundad på sharia. Kvinnor är diskriminerade vid arv, tvist inför domstol, o.s.v. I muslimska länder där shariilagarna följs, huggs en hand av för den som stulit. Den som lämnar islam blir förskjuten av släkten eller dödad.

En militantare islam

En aggressivare islam har på senare år vuxit fram. På den indonesiska ön Ambon har kristna och muslimer förut kunnat leva tillsammans under kristen majoritet. Nu har Ambon muslimsk majoritet efter en tid av muslimsk invandring. Förändringen har resulterat i ca 2000 döda sedan januari 1999. Kristna kopter i Egypten förföljs och till och med dödas. I Nasaret vill muslimerna bygga en moské strax intill Bebedelsekyrkan, därför att Nasaret nu har muslimsk majoritet. Vi bestämmer i vår stad, säger Salaman Abu Ahmed. I Sudan bedriver den muslimska majoriteten i norr etnisk rensning mot södra Sudan. Sammanfattat: Muslimska länder är diktaturer i olika grader. Där islam är statsreligion, förföljs människor med annan tro och livsåskådning.

Till sist

I tider av andligt mörker och okunnighet om Guds väg har Gud sett till hjärtat och människans uppriktiga gudsdyrkan. När sedan vägen till frälsning har blivit förkunnad och mottagen, väntar en evighet av lycka i de himmelska boningarna. ■

själv visa honom, hur mycket han måste lida för mitt namns skull." (Apg. 9:15-16)

Detta såg Paulus som en nåd (Ef. 3:8) och när han så står inför avslutningen av sitt liv proklamerar han:

"Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den skall Herren, den rättfärdige domaren, ge åt mig på den dagen, och inte bara åt mig, utan åt alla som älskar hans återkomst. (2 Tim. 4:7-8)

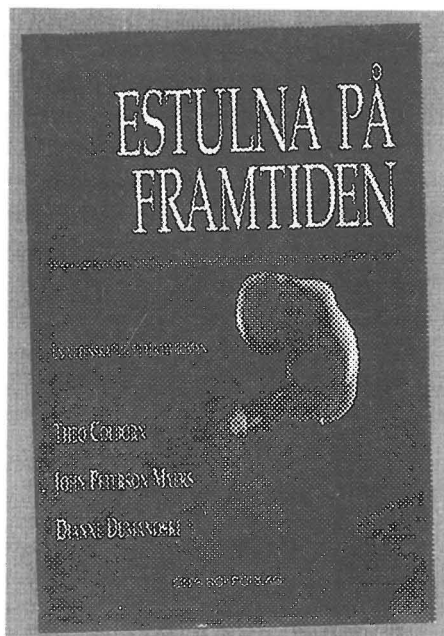
Herren skall snart personligen över-

räcka segerkransen åt honom – eftersom han fullbordat sitt uppdrag. Han skulle bekännas inför Fadern, sedan han kämpat den goda kampen, fullbordat loppet och bevarat tron.

Liksom änkan i Jesu liknelse gjorde sig bekant hos domaren genom sina ide- liga besök, så gör vi oss bekanta hos Gud genom vår bön, och skall inte stå där på den dagen och hänvisa till att vi hörde, såg och umgicks med andliga ting. Och liksom Paulus bekänner att den himmelska synen inte bara blev en andlig upp-

levelse, utan gav en ny inriktning och ställde hans liv i en annans tjänst, så måste vi ut med bekännelsen och förstå att vårt liv är en sådd, och snart skall inbärgningen ske. Skall då Jesus bekänna oss inför Fadern? ■

Det betyder lite eller inget vad jag är i mig själv, men desto mer betyder det vad jag låter Gud göra med mig. Åt fariséen Saulus, en förföljare av de heliga gav han nåd, och denna nåd var inte förgäves, utan den verkade i honom, genom sin mäktiga kraft. ■

Ett rop från Sodom!

Text: Mikael Eliasson

Titel: Bestulna på framtiden
(Our stolen future)

**Författare: Theo Colborn,
John Peterson Myers,
Dianne Dumanoski.**
Förlag: ÖN's bokförlag, Täby

Tidningen Maranata vill i sitt första nummer presentera boken *Bestulna på framtiden*, som borde skakat om vårt land då den kom ut på svenska 1997. Ett litet förlag i Täby utanför Stockholm, ansåg denna bok så viktig att den gavs ut, troligtvis med små utsikter för att bli någon ekonomisk framgång.

På bokens omslag ställs ödesfrågan -*Hotas vår fertilitet, intelligens och överlevnadsförmåga av syntetiska kemikalier?*

Bestulna på framtiden är en apokalyptisk dokumentär som, likt så många tidigare varningar, tycks ha spolats bort i den fors av nya informationer som massmedia ständigt sköljer över oss. Redan år 1962 kom vår tids kanske allvarligaste vetenskapliga larmrapport om att den okontrollerade användningen av kemikalier kunde komma att innebära en stor hälsofara för kommande generationer. Det var boken *Tyst Vår* av Rachel Carson, - en kraftfull varning om de kemiska bekämpningsmedlens risker. Ökända ämnen som DDT, PCB och Dioxin hade upptäckts på så avlägsna platser såsom i nordligaste Kanada. Kvinnorna överförde detta kemiska arv till kommande generationer via livmodern och modersmjölken. Hur var detta möjligt? På dessa platser hade man ju aldrig spridit de ämnen man nu hittade i kroppsfett hos både djur och människor?

Bestulna på framtiden tar vid där *Tyst Vår* slutar, och redovisar ett omfattande vetenskapligt bevismaterial som visar på ett samband mellan dessa syntetiska kemiska ämnen och störningar av den sexuella utvecklingen, beteenderubbningar och fortplantningsproblem.

En trojka av namnkunniga på området har tagit initiativet till att skriva denna bok. Dr Theo Colborn, zoolog i Världsnaturfonden i USA och framstående expert på hur hormoner påverkar miljön, beskriver sju års arbete av forskning för att avslöja egenskaperna hos de kemikalier som kan beröva oss vår framtid. Dr John Peterson Myers, med omfattande erfarenhet av nationell och internationell miljöpolitik, har med sina bakgrundskunskaper bidragit till bokens substans. Sedan har Dianne Dumanoski, prisbelönt reporter på Boston Globe, lyckats med konststycket att förvandla torra fakta till en fängslande berättelse, så att också vi som inte har rört oss i dessa vetenskapliga rum, kan förstå allvaret.

Några korta exempel får illustrera den förödande utvecklingen efter andra världskriget:

50-talet: Fågelskådare på Kanadas och USA:s ostkust upptäcker att den vithövade havsörnen förlorar plötsligt sin naturliga instinkt att para sig och föda upp ungar. Man konstaterar att 80 procent av örnnarna var sterila. Misstankarna riktas mot PCB.

60-talet: Minkuppfödare vid Lake Michigan får problem med att minkhonnorna fick hälften så många ungar för att slutligen inte få några alls pga mystiska problem med fortplantningen. Minkarna hade utfordrats med slakterirester från kycklingar som tillförts DES, ett konstgjort kvinnligt hormon, som hade fått kycklingarna att växa snabbare.

70-talet: Biologer vid Lake Ontario upptäcker att gråtrutarna övergivit sina bon och finner mängder av döda trutungar. 80 procent av ungarna hade dött innan de kläckts och de hade groteska missbildningar. Samma symptom som visat sig hos kycklingar till höns som exponerats för dioxin i laboratoriemiljö. Truthonor i södra Kalifornien börjar häcka tillsammans med andra honor. Hanarna hade feminina drag beroende på att hormonerna störts. Det handlade om det endokrina systemet, en rad körtlar som reglerar ämnesomsättningen, fortplantningen och andra viktiga funktioner. Man insåg att dessa uppträdde som "homosexuella måsar". Boven misstänks nu vara DDT.

80-talet: Personalen som kartlade sälarna på den danska ön Anholt, upptäcker historiens mest omfattande säldöd, våren 1988. Sälarna i Danmark, Norge, England, Skottland och Irland drabbas. Antalet summeras till 18 000, över 40 procent av hela Nordsjöns sälbestånd. Forskarna menade först att det var någon typ av infektion. Eller var det ett virus som försvagat immunförsvaret? Miljörörelsen, som inte lät sig övertygas, ställde frågor:

-Vad hade gjort sälarna så sårbara? Var det bara en slump att sjukdomen krävde betydligt färre offer vid de mindre förorenade kusterna utanför Skottland.

90-talet: Forskare går igenom rapporter från USA, Europa, Indien, Nigeria, Hongkong, Thailand, Brasilien, Libyen och Peru. Man blir häpen över sin upp-

täckt. Medicinska data tyder på att hos män har det under de senaste femtio åren skett en mycket onormal könsutveckling. Eftersom förändringen skett under så kort tid utesluter man att det skulle vara genetiskt betingat:

-Allt pekade på att någon miljöfaktor låg bakom dessa förändringar. --- De oroande problemen med fortplantningen som påvisats hos vilda djur har med tiden även spritt sig till människan.

I konsensusdokumentet från Wingspread 1991 säger man:

-Detta är vi säkra på: --- avmaskulinisering och feminisering av hanar hos fisk, fåglar och däggdjur; avfeminisering och maskulinisering av honor hos fisk och fåglar; och försämrade immunsystem hos fåglar och däggdjur; --- effekterna visar sig oftast hos avkomman, inte hos föräldern som blivit exponerad; --- människor riskerar att drabbas av samma skador som djuren.

I kapitlet "Ärva gifter" beskriver man mycket ingående hur det är fullt möjligt att kemikalier som vi spridit i centrala Europa och USA, kan vandra genom det ekologiska systemet i ett kretslopp där de ständigt mångmultipliceras, upp till ca 25 miljoner gånger. Samtidigt transporteras dessa långlivade gifter ända "till världens ände", vilket är namnet på ännu ett skakande kapitel. Där läser vi bl a:

-PCB:er lanserades 1929 och blev den första stora kommersiella framgången för de nya kemiingenjörer som med tiden tillverkade tiotusentals nya kemiska föreningar som inte förekommer i naturen. --- Dessa långlivade kemiska föreningar kommer att fortsätta att utgöra en risk för framtida generationer i årtionden, och när det gäller vissa typer av PCB i flera århundraden. -- Till en början tycktes PCB:er ha en rad goda egenskaper och saknade uppenbara nackdelar. De är obrännbara och extremt stabila. --- 1976 förbjöds tillverkning av PCB i USA och andra industriländer följde så småningom efter. Under ett halvt sekel hade den kemiska industrin i världen (exklusive Sovjetunionen) emellertid hunnit tillverka uppskattningsvis 1,6 miljoner ton PCB:er och en stor del hade redan hamnat i miljön och kunde inte tas om hand.

I förordet skriver Naturskyddsföreningens ordförande, Bo Thunberg och Greenpeace kampanjchef, Mats Abrahamsson bl a:

-Femtio års aningslös användning av kemikalier har lett till att det idag finns över 70 000 naturfrämmande ämnen i miljön.

De flesta människor har idag mätbara nivåer av över 500 naturfrämmande ämnen lagrade i kroppen – ämnen som aldrig tidigare funnits i människor.

Kapitel för kapitel, inte mindre än fjorton, lägger man fram motivet till och underlaget för forskningen. Faran för sabotage och avundsjuka fanns hela tiden, då deras arbete stred mot vedertagna uppfattningar. Vid ett tillfälle 1987 började ett par kollegers experiment spåra ur. Man misstänkte östrogenförorening, eftersom bröstcancer celler började dela sig ohämmat.

Fyra månaders sökande gav ett chockerande resultat. Föroreningen fanns i de provrör man använt. Den plast de alltid trott var stabil, innehöll ämnen som kunde förändra människans celler. Upptäckten var omvälvande:

-Om deras provrör hade sådana egenskaper, måste andra plastprodukter också ha dem.

Företaget som tillverkade provrören vägrade avslöja vilket kemiskt ämne de innehöll: *Det var en "affärshemlighet"*.

Näst sista kapitlet, "Onda aningar", avslutas ödesdigert:

-Några kanske kan se en viss ironi i att människan, i sin envetna kamp för att ta herraväldet över naturen, ofrivilligt undergräver sin egen förmåga att föröka sig, lära sig och tänka. Det faktum att vi blivit ofrivilliga försökskaniner i våra egna experiment med syntetiska kemiska ämnen, kan uppfattas som ett utslag av en högre rättvisa. --- Kemiska ämnen som stör hormonernas budskap kan beröva oss de rika möjligheter som varit vår arts rättmätiga arv, och utgjort själva grunden för vår mänsklighet. Det kan finnas öden som är värre än utrotning.

För oss som läst Guds Ord är det inte svårt att se ett tydligt mönster. Denna världens furste, som kommit för att stjäla, slakta och förgöra, har bedrivit en intensiv mission för att till varje pris omintetgöra Guds skapelse, inklusive människan.

Är då detta uppbygglig läsning? Varför har vi lämnat utrymme till att lyfta fram en bok som beskrivs som en *vetenskaplig detektivroman*?

Detta är ett nödrop från en sargad jord! Ropet har stigit upp till Gud! Men har vi förmåga att höra det? ■

Katastrof-larm

Nyligen chockades världen av den fruktansvärda dammolyckan i Rumänien, där tonvis av cyanidgifter och tungmetaller rann ut ur en spillvattendamm från en gruva. Cyaniden var fyra hundra gånger dödlig dos. Dessa vätskor har nu förorenat floderna. Ner igenom Ungern till Jugoslavien har detta giftiga flodvatten med förödande verkningar gjort sig kännbara. Fortfarande öser man enorma mängder död fisk ur floderna.

Över hela Europa finns liknande dammar med koncentrerade giftuppsamlingar från gammal gruvsdrift. Dammar som på samma sätt löper risk att brista. Vad innebär detta hot för vår generation?

Det rapporteras också om att den gamla farsoten tuberkulos är på frammarsch. Massor av människor, främst i öststaterna, har drabbats. Den bakterie som opererar, har blivit resistent mot det vaccin vi hittills förlitat oss på. På sjukhusen får människor antibiotika mot tbc, men eftersom många är för fattiga för att fullfölja behandlingen, överlever bakterierna och blir resistenta.

I ett TV-program från våra baltiska grannländer kunde man se människor i alla åldrar ligga i ensam isolering på sjukhussalar, dit ingen får komma in. Inte ens personalen får röra vid dem. De ligger och hostar, lider av andningssvårigheter. Det finns ingen bot, det är bara en ångestfull och hopplös väntan på döden.

Från de meteorologiska stationerna kommer också varningssignaler. Allt tyder på att vi står inför en tioårsperiod av svåra orkaner. Havens ytvatten är mera uppvärmt än vanligt, och så skapas strömmar och virvelstormar. Troligen har det samband med växthuseffekten - kort sagt, de problem människan genom sin exploatering av jordens resurser skapat.

SF

Möten och konferenser**Välkommen till påsk på Bällsta!***tillsammans med Maranataförsamlingen i Stockholm***20-24 april**

**Väckelsemöten - Missions-
möten - Bibelstudier
Bönesamlingar - Förkun-
nelse - Evangelisation**

Missionärsparet Stig och Åse Andreasson från Frankrike medverkar. Stig talar över det aktuella ämnet:

"Vallfartsreligion eller Jesustro"

Samlingarna leds av församlingens bröder; Folke Jacobsson, Robin Widén, Tage Johansson, Hans Lindelöw, Mikael Eliasson mfl. vittnen.

*Du har väl tänkt på och tar dig tid med...***Sommarkonferensen 15-23 juli**

Plats: Bällsta MissionsCenter, Dagliga samlingar: 11, 15 & 19

**Möten varje vecka på
Bällsta MissionsCenter:**

Tisd 12 & 19 Bibelstudium
Torsd 19 Bön och bibelläsning
Lörd 19 Troendemöte
Sönd 11 Guds Ords förkunnelse
18 Väckelsemöte!
Vard 12 Bön och bibelläsning

Adress till möten och konferenser:

Bällstavägen 100, Bromma, Stockholm.

Kommunala färdmedel: Buss 112 el. 113 hållplats Solvalla.

För mer information:

Tel. 08-98 56 83

Mail: moten@maranata.st

Hemsida: www.maranata.st

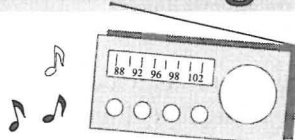
"På dina murar, Jerusalem, har jag ställt väktare; varken dag eller natt få de någonsin tystna. I som skolen ropa till Herren, given eder ingen ro. Och given honom ingen ro, förrän han åter har byggt upp Jerusalem och låtit det bli ett ämne till lovsång på jorden." (Jes. 62:6-7)

**BÄLLSTA
TAXI**

Alltid med sitt

BÄ(LL)STA PRIS!!

**Sthlm-
Arlanda
340:-**

08-28 25 22*Tryggare kan väl ingen fara...***Radiosändningar****Stockholm, 88 Mhz**

Dagligen 8.00-8.30

Månd. 18.00-19.00

Onsd. 19.30-20.30

Uppsala, 98.9 Mhz

Månd. 20:30-21:30

Göteborg, 94.9 Mhz

Tisd. 21.00-22.00

**Bibeldagar på Bällsta
1-9 jan '00 på kassett!****Lö 000101**

☐ 15.00 VÄCKELSEMÖTE. Rolf Wahlgren, Solveig Norrman, Britt Dahlberg, Stig-Erik Westman, Folke Jacobsson m.fl.

Sö 000102

☐ 11.00 Hans Lindelöw predikar

☐ 15.00 Babylon i vår tid, I. Folke Jacobsson.

☐ 19.00 Väckelsemöte. David Dahlberg, Jane Issangya, Emanuel Johansson, Mikael Eliasson, Berno Vidén m.fl.

Ti 000104

☐ 11.00 Babylon i vår tid, II. Folke Jacobsson.

On 000105

☐ 11.00 Babylon i vår tid III. Folke Jacobsson.

☐ 15.00 Världens ljus. Folke Jacobsson.

To 000106

☐ 11.00 Gunnar & Tage Nilsson

☐ 15.00 Jesus kommer! Tage Nilsson

☐ 19.00 Gör alla folk till lärjungar! Jan Egil Hafsaahl

Fr 000107

☐ 11.00 Rapport från Rumänien. Jan Egil Hafsaahl.

☐ 15.00 Gå ut! Berno Vidén

☐ 19.00 Församlingsliv. Folke Jacobsson

Lö 000108

☐ 15.00 Angeläget informationsmöte! Historik. Hans Lindelöw. Midnattsropet-Maranata. Mikael Eliasson. Santo Domingo. Asta Olausson, Berno Vidén.

☐ 19.00 Väckelsemöte. Börje Hoff, Bertil Fredriksson, Eva Wahlgren, Paulus Eliasson, Folke Jacobsson, m.fl.

Sö 000109

☐ 11.00 Hans Lindelöw predikar.

☐ 15.00 Guds rike först! Folke Jacobsson

☐ 19.00 Väckelsemöte. Edit Karlsson, Anita Eriksen, Gertrud Johansson, Tage Johansson, Folke Jacobsson m.fl.

Böcker Alla böcker av ARNE IMSEN 50:- + porto

Vedergäll Babylon

Bibelstudieserie över Babylon och skökan i Uppenbarelsebooken.

Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian

2:a upplagan - kompletterad med citat ur skrifter om Bibeln och homosexualitet.

Kärleksfull aga eller kränkande misshandel

Ny reviderad upplaga. Aktuell apropå krisstödsutredningen (SOU 1998:113)

Bannlyst Frihet

- Fallstudie över missbrukad mediamakt

De publicistiska metoderna att avrätta en väckelserörelse avslöjas och dess konsekvenser dokumenteras.

Från död till liv

Predikosamling från 1970

Fruktad frihet

Tillbakablick, klipp och kommentarer kring Maranataväckelsen fram till 1970

Midnattsropet får inte tystna...

Det finns en hel del av tidningen Midnattsropet kvar. Välkommen att beställa. Det finns t ex temanummer och speciella artiklar över olika ämnen: ekumeniken, partipolitiken, försam-

lingen och idrotten, kulturlivet, artisteriet - osv. Vi hjälper gärna till att söka fram artiklar i olika ämnen. Välkommen med din förfrågan via telefon, mail, fax eller brev!

Månadens kassett

Årsprenumeration 250:-

Väckelsemöten - Bibelstudier - Radioprogram
"Låt Kristi Ord rikligen bo ibland eder!"

Vill Du varje månad ha inspelningar från Bällsta MissionsCenter direkt hemsänt?

Du kanske är hindrad av geogra-

fiska eller andra omständigheter att vara med i mötena. Därför vill vi på detta sätt hjälpa dig att ändå få ta del av undervisning, sång och vittnesbörd m.m.

Möteskassetter

Alla möteskassetter 10:- + porto

(OBS! En del möten 2 kass)

"Det är saligt att samlas i tron!"

Alla möten på Bällsta MissionsCenter finns inspelade på band. Bibelstudier, väckelsemöten, informationsmöten, Guds Ords förkunnelse osv.

I tidningen Maranata kommer vi ofta att ha listor över möten från konferenser och bibelskolor, du kan också beställa förteckningar.

www.maranata.st

Allt material från BMC finns också utlagt på vår hemsida.

Där kan du läsa mer, titta och beställa. Välkommen!

Sångkassetter

Alla kassetter 30:- + porto

Liveinspelningar:

- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Himlen jublar!
- ☐ Den dubbla strömmen!
- ☐ Om du frågar om min glädje
- ☐ Jesus kommer! Arne Imsen sjunger med församlingen

Studioinspelningar:

- ☐ Sjungen syskon under vägen! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Jesus förlöste min själ! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Sjung en Hallelujasång! Pilgrimsskolans barn sjunger
- ☐ He's all I need! Nixon Issangya sjunger

OBS! Just nu är vår kassetmaskin på översyn. Vissa beställningar kan därför dröja. Men de kommer!

Adress

Bällsta Media Center

BOX 201 34

161 02 BROMMA

Tel: 08- 98 56 83

Fax: 08- 98 21 39

E-mail: bmc@maranata.st

Hemsida: www.maranata.st

**Välkommen med din gåva till
litteraturmissionen!
Pg 495 46 24 - 5**

Hotell & Vandrarhem

**1/2 landningsbana
från Bromma flyg!**

E. 545:- inkl frukost
D. 650:- inkl frukost

Bällstav. 100, Bromma (vid grind B)

08-627 55 55

-För prisets och miljöns skull!

Maranata!

Ett arameiskt bönerop som betyder "Vår Herre, kom!"

Maranata är icke en ny samfundsfana eller partietikett. Ej heller är det ett försök att rekonstruera en avfallen väckelserörelses ursprungliga karaktär. Här är det inte fråga om att ta ställning för eller emot en rörelse med friare arbetsmetoder, omdiskuterade predikanter eller aggressiv verksamhet med alla dess brister och förtjänster.

Det är fråga om att ta ställning till en person, Jesus Kristus.

Maranata är ett genomträngande väckelserop, som först och främst gäller kristna bekännare. Uppbrottet stundar, tidernas största evakuering är förestående. Denna apostoliska hälsning påminner oss alltså om främlingskapets verkligheter, men också om vårt saliga hoppets fullbordan.

Den nya naturen - gudslivets innersta hemlighet uppenbarad i kärlekens sanna väsen har med full tillit satt sitt hopp till Herren och beder därför med brinnande längtan i tro:

"Du vår Herre, kom!"

Från syndens, sjukdomens, förgänglighetens och dimmornas tåredal skådar trons öga det ljuvliga landet, den härliga staden och det eviga hemmet. - det ser något som är förmer än allt annat och som ger mening och innehåll åt denna tillvaro. Det skådar Jesus Kristus och vill påskynda det stora löftets fullbordan: Hans tillkommelse.

Till Jesus eget budskap om denna tilldragelse på Bibelns sista blad utbrister den hänförde aposteln Johannes:

"Amen, kom Herre Jesus!"

Kan du säga ditt amen till denna Maranatahälsning?

Älskar du Hans tillkommelse?

Rentvagen i Hans blod är du fri från syndens skuld. Genom dopet till döden har du begravt syndens natur och blivit Hans. Genom dopet i den helige Ande har den nya naturens livsöverflöd kommit till dig, och Han har blivit din. Men lever du livet i Honom, genom Honom och med Honom?

Tjänar du Honom i den första kärlekens brinnande glöd nu? Den helige Ande vill väcka alla sovande och slumrande kristna till nytt liv, till ny aktivitet i bön, lovsång och tacksägelse.

"Låtom oss alltså gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek. Ty vi hava här ingen varaktig stad, utan söka efter den tillkommande staden."

**Om någon icke har Herren kär, så vare han
förbannad. MARANA, TA! 1 Kor. 16:22**

Arne Imsen